Влада–радам!

Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 41 (2288) ▪ Вівторок, 7 березня 2000 року ▪ Ціна договірна

Нехай маленьких і великих жінок зігріє сонечко, оду їх красі заспівають весняні птахи, а в коханні освідчаться перші квіти... і чоловіки

8 вітаємо з святом!

Президент України — жінкам України

Сердечно вітаю вас зі світлим святом краси і любові —жіночим днем 8 Березня.

Це свято, традиційно пов'язане з приходом весни, завжди несе сподівання на краще, оновлює і збагачує наші почуття до Жінки — матері, дружини, сестри. Вона залишила глибокий слід у вітчизняній історії, виступає однією з провідних сил, рушіїв глибоких суспільних перетворень у сьогоденні. Усе, що є найтеплішого і найпоетичнішого, звернене до неї у скарбах народної творчості, літературі й мистецтві як до коханої, берегині домашнього вогнища та сімейної злагоди. І то лише мала частка того, на що заслуговує Жінка.

Низький уклін вам, дорогі жінки, на чиїй вірі, любові та ніжності, на жертовнім служінні своїй сім'ї і Вітчизні, своєму одвічному покликанню та призначенню виростає життя і тримається світ.

Хай посмішка пробудженої природи, тепло й увага чоловіків додадуть вам сил, впевненості у собі і в майбутньому.

Добра вам, здоров'я і ще багато щасливих весен!

Л. КУЧМА.

Привітання Голови Верховної Ради України з 8 Березня

Дорогі наші жінки!

День 8 Березня — це свято, яке відзначаємо з особливим почуттям. Як свято весни, краси і любові.

Саме у цей день є особлива нагода відзначити ту виняткову роль, яку відіграєте ви в сім'ї, суспільстві і державі.

Найрізноманітніші сфери економіки, культури, науки, освіти неможливо уявити без високої і водночас прекрасної ролі жінки, чиїми руками примножуються суспільні багатства, створюється атмосфера тепла і доброти.

Завдання держави в цілому і парламенту зокрема навіть в умовах нинішніх негараздів зробити все можливе, щоб наші жінки не лише у свята, а й повсякчас відчували увагу і піклування.

Зі святом вас, дорогі жінки!

Всім вам щастя, любові й добра!

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ

Обеліск невідомої ЛЮБОВІ

Солдати на знімку — наші, дівчина — ні. Ми навіть сперечалися, чи варто під 8 Березня давати не нашу дівчину? Зрештою, вирішили: хай буде, бо найкращі дівчата (будь-якої нації) завжди не наші. І кому про це краще знати, аніж солдатам, котрі перевірили цю істину на собі — вдома, на Кубі, у В'єтнамі. Правда, один з нас, котрий колись служив в Ефіопії, засумнівався. Що ж, може, йому пощастило, і він не залишив за собою жодного обеліска тієї безіменної й швидкоплинної любові, яка у солдата завжди є, але завжди не з ним...

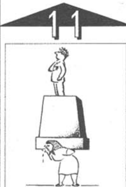
(Закінчення на 8-й стор.)

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Боснія.

Пташенята зі зламаними крильцями

11

Курінь

12

➤ 1883 р. Засновано перший в Україні заповідник «Асканія-Нова».

➤ 1971 р. У березні в Київській області, поблизу Чорнобиля, розпочато спорудження однієї з найбільших атомних електростанцій країни.

7.03

У номер

Обмін «студентами»

Перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук зустрівся з депутатом бундестагу ФРН, заступником голови Фонду Конрада Аденауера Антоном Пфайфером. На зустрічі В. Медведчук висловився за подальше співробітництво українського парламенту і громадських організацій з Фондом Аденауера. Зокрема, у підготовці і перепідготовці кадрів, а також у реалізації програми «Молодь проти корупції». Віктор Медведчук і Антон Пфайфер домовилися про обмін парламентськими групами: українці відвідають Берлін весною, а німці Київ — восени. У травні також запланований візит до нашої країни членів міжпарламентської депутатської групи бундестагу «Німеччина—Україна». Антон Пфайфер підкреслив, що «всі фракції парламенту ФРН розуміють необхідність і готові сприяти розширенню роботи з Україною».

До Шевченківських днів

І виконав німець... «Заповіт»

Два благодійні концерти дав у Каневі соліст оперного театру з німецького міста Дюссельдорфа Томас Лесіг. У концертах прозвучали класичні твори світового оперного мистецтва, українські народні пісні, а також музичні твори на слова Тараса Шевченка. Глядацький зал стоячи слухав «Заповіт» у виконанні німецького співака. Одержані від концертів кошти передано у Чорнобильський дитячий фонд. Томас Лесіг подарував також канівській гімназії бібліотеку, яку зібрали для українських дітей їх німецькі ровесники.

Не «чорні дірки», а точки зростання

Чимало списів ламається довкола спеціальних (вільних) економічних зон. Одні вважають їх «чорними дірками» бюджету, через які тікають податкові надходження, інші — точками майбутнього економічного зростання. Власне, ця дискусія ведеться у зв'язку з тим, що парламент прийняв низку законів про створення подібних зон у різних регіонах України. Деяким із СЕЗ днями виповнився рік. Отож спільна парламентсько-урядова комісія з комплексного дослідження й узагальнення досвіду функціонування спеціальних (вільних) економічних зон на території пріоритетного розвитку зі спеціальним режимом інвестиційної діяльності на своєму засіданні вирішила підбити підсумки їхньої роботи.

За словами заступника глави Донецької облдержадміністрації Андрія Клюєва, уже розглянуто 71 інвестиційний проект на суму 586 мільйонів доларів, 49 проектів реалізується. У промисловість області інвестовано 169 мільйонів доларів. Це дало змогу додатково створити 7,5 тисячі робочих місць і зберегти 9,7 тисячі. На 25 підприємствах розпочато випуск продукції. Додатково вироблено різноманітних товарів на суму 255 мільйонів гривень, майже третину з яких експортовано. Більш як половина — 54 відсотки —інвестицій надійшло з далекого і близького зарубіжжя.

Не відстають і вітчизняні промисловці. Так, донецький завод «Норд» розпочав зведення заводу малогабаритних холодильників. До речі, уже є і контракти на поставку готової продукції: всю її буде експортовано до Німеччини.

Нині адміністрація області закінчує переговори з компанією «Проктор енд Гембл» на будівництво заводу миючих засобів.

Ще один приклад ефективної діяльності спеціальних економічних зон. Так, до появи СЕЗ «Яворів» знаменитий місцевий комбінат з виробництва сірки фактично припинив свою роботу — собівартість тонни його продукції становила 100—120 доларів, а на світових ринках її можна було придбати портофранко за ціною 58—60 доларів. Після того, як було реалізовано кілька інвестиційних проектів, собівартість тонни сірки знизилася до 38 доларів. Отже, продукція Яворівського сірчаного комбінату стала найдешевшою не тільки в межах СНД, а й Європи.

Спеціальні економічні зони — шлях і до розв'язання соціальних проблем. За словами голови Яворівської райдержадміністрації Степана Лукашика, після початку функціонування СЕЗ рівень безробіття у районі знизився на 10 відсотків. На сірчаному комбінаті припинив свою діяльність страйковий комітет.

Значно зросла і середня заробітна платня. Так, на підприємствах Донецької області вона становить від 600 до 1000 гривень.

А щодо надходжень до бюджету, то і тут немає проблем. Андрій Клюєв у своєму виступі навів такі цифри: у Донецькій області за 5 років буде надано податкових пільг на суму 1,152 мільярда гривень, а надходження до бюджету зростуть на 3,7 мільярда. Підбиваючи підсумки роботи комісії, народний депутат України Станіслав Гуренко зазначив: діяльність СЕЗ сприяє наповненню бюджету. І навів приклад Трускавця, де надходження зросли у 7—8 разів. Отож, переконаний Станіслав Іванович, ведучи боротьбу з пільгами, треба не вихлюпнути з водою і дитину. Адже інвестор — реальний, а не паперовий — потребує насамперед стабільності правового поля. Цю саму думку підтримали і керівники Донецької області, Яворівського району і міста Славутича, попри певні проблеми, з якими їм доводиться стикатися.

Інвестор — реальний, а не паперовий — потребує насамперед стабільності правового поля.

Володимир КОРОЛЮК.

Столиця

Вип'ємо за любов!

Майя Савченко — розвідниця партизанського з'єднання імені Ворошилова, член Ради ветеранів Шевченківського району Києва.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Напередодні 8 Березня в київському Центрі роботи з жінками було проведено зустріч учасниць Великої Вітчизняної війни з представниками міської адміністрації й діячами культури. Присутніх привітала зі святом завідувачка відділу по роботі з жінками Галина Гончарук.

Природно, були квіти, подарунки, пісні. Було, зрозуміло, і шампанське. І більшість жінок, а кількості їх бойових нагород міг би позаздрити будь-який чоловік, проголошували один тост — за любов. Саме вона дозволила їм пройти всі випробування війни, залишаючись перш за все жінками. Дружинами, матерями, бабусями.

Глава Київської міської адміністрації Олександр Омельченко поздоровив усіх киянок з 8 Березня і побажав їм «щедрого сонячного тепла, здоров'я, любові і поваги, здійснення всіх мрій і сподівань».

Олег ДЕНИСОВ.

Дорогі мої співвітчизниці!

Матусі і бабусі, сестри і донечки, кохані!

Ось і настала весна — пора нових надій та сподівань. Прийшло наше «професійне» свято — 8 Березня.

Але ж справжнє жіноче свято — це не червона позначка в календарі і не банальний букет пролісків від колег, бо свято — це сама Жінка. Там, де любов і краса, родинний затишок та добрий настрій, — там ми, жінки, вірні служниці спокою, злагоди, миру.

Життя сьогодні, звичайно, не часто обдаровує нас радостями та успіхами, проте у нас залишається надія на те, що завтра, післязавтра все неодмінно буде так, як нам хочеться, і ми віримо в те, що збудуться мрії та побажання, бо так має бути. Так повинно бути, коли бажає Українська Жінка — визнаний у світі еталон краси, досконалості.

Тож нехай і маленька першокласниця, що отримає перший в житті «чоловічий» подарунок, і старенька бабуся, що з вдячністю приймає вітання дорогих онуків, просто усміхнуться. І світ стане трішечки світлішим, добрішим, радіснішим.

Ми все подолаємо. Вірте в себе. Завтра буде краще, Бог допоможе Україні!

Юлія ТИМОШЕНКО,
віце-прем'єр-міністр України, голова партії «Батьківщина».

Податки

Наступ на пільги

Наприкінці минулого тижня народні депутати Богдан Губський та Ірина Бєлоусова презентували Концепцію податкової реформи, яка має послугувати фундаментом майбутнього Кодексу.

Точно кажучи, будь-яка концепція — це угода про наміри, на яких тримається авторитет усіх сторін, в даному разі — держави і платників податків. Богдан Губський висловлюється зрозуміліше: це — крок до повернення власних принципів. Під безпринципністю, отже, слід розуміти систему, за якої, як у пісеньці —влада виступає у ролі бабусі на ім'я Хочу, а платники податків — у ролі старого на ім'я Можу. Що з цього виходить, добре ілюструють податковий недорід бюджету країни, стрімка тінізація економіки і розбещеність доморослого чиновництва. З цієї точки зору такі засадничі позиції чергової Концепції, як стабільність, прозорість, рівноправність, судовий порядок стягнення наявних заборгованостей, лише радують.

Безперечно, не всі схвально зустрінуть вихідні позиції нової Концепції — рішучий наступ на податкові пільги (за словами Богдана Губського, вони вдвічі зараз перевищують обсяги бюджетних надходжень регіону), спрощену систему оподаткування суб'єктів малого та середнього бізнесу, яка унеможливить гру органів виконавчої влади на усіх рівнях не за правилами. Принаймні автори Концепції заявляють твердо, що основними джерелами доходів загальнодержавного бюджету мають стати податок на додану вартість та акцизні збори, а місцевих бюджетів — податок на нерухомість. З цієї точки зору, однак, важко погодитися з твердженням авторів, що Концепція не передбачає революційних змін. Ще як передбачає, бо примушує жити за Законом, а не за пальчиком столоначальника.

Сергій ВЛАД.

Листи

Народна ініціатива

Хочу розповісти, як збирали підписи для проведення референдуму. Приходили додому, записували дані, не пояснюючи, для чого це робиться. На мої розпитування відповіли, що це щось на кшталт перепису населення...

... Насправді ж нам, виборцям, не потрібний двопалатний парламент. У нас демократична держава, і Верховну Раду обирає народ, а не купка чиновників.

В. ВАЛЕНЧУК.

Червоний Донець
Балаклійського району
Харківської області.

У нас у місті підписи про референдум не збирали, а люди, переважно пенсіонери, йшли на спеціальні пункти, де сплачували компенсацію за електроенергію по 24 гривні на особу. Очевидно, списки тих, хто одержав ці гроші, і пішли як підписні листи за проведення референдуму. Референдум цей взагалі проводити не треба, навіщо гроші витрачати.

І. ДАВИДОВ.

Новомосковськ
Дніпропетровської області.

... Якщо вже влада йде на великі витрати для проведення референдуму, то в нього потрібно включити питання, які насправді хвилюють простих людей, щоб чиновники у своїй діяльності керувалися волею народу.

І. БУР'ЯНОВ.

Кременчук
Полтавської області.

За чаркою чаю

Свято жінки треба відзначати кожного Божого дня

Велика політика аж ніяк не відволікає від думок про весну, жінок і кохання — зізнаються народні обранці-чоловіки. До свята 8 Березня вони ставляться по-різному. Однак вітати жінок збираються всі: і романтики, і скептики. І майже одностайно — трояндами.

Леонід КРАВЧУК:

— Краще було б назвати це свято святом матері, дитини, сім'ї. Свято жінки треба відзначати кожного Божого дня. З ранку й до ночі. Але якщо таке свято є, до нього треба ставитися з повагою. Всі жінки люблять подарунки. І нещасні ці чоловіки щороку. Коли б таке свято було раз на десять років, можна було б придумати щось оригінальне. А так... Гостинці купую сам. Це можуть бути якісь прикраси, парфуми, квіти, як правило, троянди або весняні букетики, сімейні речі. Скажімо, знаю, що потрібен кухонний комбайн, — і цілий рік готуюся до цього. А моя найулюбленіша жінка — онука Марійка, їй завжди перепадає найбільше дарунків.

Михайло СИРОТА:

— Я люблю жінок, свою кохану дружину і, без сумніву, дарую їй ті подарунки, які приносять радість. Але подарунок коханій дружині — це інтимна штука, яку не варто виносити на шпальти газет.

Олександр МОРОЗ:

— До цього свята завжди роблю якісь подаруночки дружині й дочкам. Які саме — залежить від того, на що в мене вистачає грошей або скільки маю часу, щоб їх купити. Це може бути або дрібненький сувенір, або дезодорант, або книжка. Аромати парфумів мені подобаються всі (якщо жінка гарна і користується ними в міру). Правда, не люблю солодкі: має бути запах весни.

Віктор ПИНЗЕНИК:

— Жінок люблять усі, і я — не виняток. Завжди дарую їм квіти, як правило, червоні троянди. І чим цей рік має відрізнятися від попередніх?

Валерій СУШКЕВИЧ:

— Головна проблема жінки — неувага до неї. І це свято дає змогу відчути увагу і приділити її тим, хто найдорожчий. Для мене це жіночка, донька, мама. Дарую їм насамперед квіти, майже завжди троянди, але щороку різної кольорової гами. Так сталося в моєму житті, що люди, які найліпше зі мною працюють, — це жінки (чоловіки менш відповідальні). І я завжди вітаю їх квітами.

Сергій ТЕРЬОХІН:

— Є багато свят, відзначаючи які, люди забувають про першопричини їх виникнення і просто відчувають щось душевне. 8 Березня сприймаю не як свято Клари Цеткін, а як привід підластитися до дружини. Чоловіки не є оригінальними. Все стандартне: весна, квіти, кохання. Моя дружина любить квіти, ближчі до землі, весняно-польові, напівдикі. Сумно дарувати гвоздички. Звісно, в цей день хочеться до них додати ще щось. Але це не означає, що 8 Березня має бути єдиним днем на рік, коли чоловік прокидається і несе каву в постіль. У нас немає традиційного розподілу обов'язків: якщо вдома я — кухня моя. Хто зранку перший встає, той і несе каву.

Записала
Юліана ШЕВЧУК.

Ці миттєвості весни, які вихопив із депутатських буднів наш фотокореспондент Сергій КОВАЛЬЧУК, бувають і в стінах парламенту.

Не збідніє на таланти земля слобожанська

Як ніколи урочисто й святково пройшов у Харківській обласній філармонії ювілейний, уже п'ятий за рахунком, концерт дітей — лауреатів міжнародних конкурсів «Слобожанські діаманти», присвячений жіночому дню 8 Березня. Це один з найпопулярніших на Харківщині дитячих музичних проектів, який доводить власну життєздатність і духовну потребу вже понад десять років. Його ідейний натхненник і організатор — директор дитячої музичної школи № 12 імені К. Шульженко заслужений діяч мистецтв України Наталя Бабич. Традиційно напередодні весняного жіночого свята найталановитіші юні харків'яни, які досягли вершин музичної майстерності у престижних музичних конкурсах, збираються наче в одну творчу команду і зачаровують земляків найвищою технікою виконання класичних музичних творів на різних інструментах. Серед нинішніх учасників концерту не можна не відзначити Людмилу Алексеєву — лауреата премії Міжнародного конкурсу юних піаністів у Італії, Марію Головач, яка підкорила суворих суддів на Міжнародному конкурсі піаністів у Бухаресті, Юлію Дубовицьку — лауреата першої премії Міжнародного конкурсу піаністів в італійському місті Салерно. Однак не менш талановиті й титуловані й інші учасники концерту.

Слід зазначити, що цьому музичному проекту завжди щиро приходять на допомогу місцеві меценати. А нинішній концерт пройшов за допомоги Харківської обласної організації Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина». Нагороджуючи юних музикантів та їхніх наставників грошовими преміями і цінними подарунками, народний депутат України Володимир Алексеєв сказав, що найкраща й найзрозуміліша народові політика — це політика збереження творчого, культурного та інтелектуального потенціалу країни.

Микола КОСИЙ.

Харків.

У номер

*ПОСТАНОВА
Верховної Ради України*

Про «День Уряду України» у березні 2000 року

Верховна Рада України *постановляє:*
1. Провести «День Уряду України» у Верховній Раді України 14 березня 2000 року з порядком денним:
«Інформація Кабінету Міністрів України про дотримання правоохоронними органами України конституційних гарантій та законності в забезпеченні прав і свобод людини».
2. Кабінету Міністрів України визначити доповідачів, підготувати аналітичні та довідкові матеріали із зазначених питань і подати їх для вручення народним депутатам України до 10 березня 2000 року.
3. Комітетам Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією та з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин узагальнити пропозиції народних депутатів України і матеріали, які будуть подані Кабінетом Міністрів України, підготувати співдоповідь та проект Постанови Верховної Ради України із зазначеного питання.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

**Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1502-III.**

Березневим тезам — зелену вулицю

Кабінет Міністрів України ухвалив програму діяльності уряду, що має робочу назву «Реформи для добробуту». 9 березня відбудеться спільне засідання урядових комітетів, на якому документ буде доопрацьовано з урахуванням зауважень, висловлених на засіданні КМ. Обговорювалися заходи з виконання накресленого, визначено проекти необхідних законодавчих актів, указів Президента та розпоряджень уряду для реалізації документа. Програма складається з 5 розділів й розроблена на основі положень щорічного Послання Президента України Леоніда Кучми до Верховної Ради.
Як зазначено в документі, програма «розроблена на період повноважень уряду». Нагадаємо, що під час першої зустрічі Президента з новим складом уряду Л. Кучма висловив побажання, щоб цей Кабінет працював весь термін його повноважень. Програму буде подано до парламенту 10 березня.
Зокрема, передбачається, що реальні доходи населення збільшаться у 1,3 — 1,4 разу, прогнозується поступове підвищення мінімального рівня трудових пенсій до рівня прожиткового мінімуму, погашення заборгованості у зарплаті та соціальних виплатах.
Зростання ВВП у цьому році плановано на рівні 1 — 2%, а до 2002—2004 — на рівні 6,5% в середньому за рік.

«Солідарність» наводить мости. Без популізму і з розумінням

Лідер депутатської групи «Солідарність» Петро Порошенко на прес-конференції оприлюднив тактичні й стратегічні цілі новоствореного об'єднання. До тактики належить намір стати «мостом» між більшістю й меншістю, оскільки «солідарних» непокоїть відсутність конструктивного діалогу між «двома палатами» парламенту. Стратегія передбачає можливість створення блоку з лівоцентристами на майбутніх парламентських виборах. Ці плани, на думку П. Порошенка, матимуть непогані політичні перспективи, якщо вдасться залучити до блоку «відомих політиків першого ешелону». Звичайно, тих, хто «поділяє цілі, які ми поставили».
На першому засіданні «Солідарності» було підписано протокол про входження до складу більшості. Його не «завізували» лише «солідаризовані» представники Селянської партії, які були одними з ініціаторів звернення до Конституційного Суду про законність дій більшості. Якщо КС переконає селян у легітимності цих дій, вони можуть позитивно вирішити питання про членство у більшості. Ця позиція «повністю влаштовує» лідера «Солідарності».
Група задекларувала і пріоритетний напрям своєї діяльності — соціальний захист.
Оригінальність традиційного надзавдання полягає ось у чому: «Солідарність» не повторюватиме помилок лівих і правих. Перші, на їхню думку, «проголошують популістські заяви» про соціальний захист. Другі — «не зовсім розуміють соціальні проблеми». Без популізму і з розумінням «Солідарність» вирушає до лівого центру.

«До основанья, а затем» — уже проходили

Відкритий лист Голові Верховної Ради України І. С. Плющу

Високодостойний Іване Степановичу!

Звернутися до Вас з цим листом мене змусило рішення парламентської більшості від 21.01.2000 р. про заміну на фасадах будинку Верховної Ради (вул. М. Грушевського, 5) старої символіки на нову. Заяви щодо цього лунають від часу набуття Україною державного суверенітету. Але практично на цей відповідальний крок зважуємося тільки тепер, коли у Верховній Раді відбулася так звана «оксамитова революція».

Не буду наголошувати на сумнівній моральності такого рішення. Руйнувати — не будувати. Звертаю Вашу увагу лише на юридичну його неправочинність. Адже йдеться не про звичайну будівлю, а про пам'ятку архітектури національного значення, яка внесена до Державного реєстру, увійшла до всіх енциклопедичних і довідково-історичних видань і охороняється законом.

Автором цієї унікальної споруди, зведеної в 1936—1939 роках, є видатний український зодчий В. Заболотний. У розробці проекту брали участь також архітектори Н. Чмутіна, П. Красицький, Г. Граужис, А. Кіріндас, Є. Сарнавський та інженер Ю. Каннібах. Плафон вестибюля «Мальовнича Україна» розписаний художниками В. і Б. Щербаковими. У 1985 році під час виконання реставраційних робіт під керівництвом Н. Чмутіної на бічних ризалітах головного фасаду будинку було встановлено чотири скульптурні групи (скульптор В. Зноба), які передбачалися ще проектом В. Заболотного.

Важливою особливістю споруди, що надає їй завершеності та гармонії, є надзвичайно вдале поєднання архітектурних елементів із скульптурним декором фасадів. Два її парадні фронтони прикрашено пластичними композиціями з гербами Української РСР у картушах, обрамлених обабіч нахиленими знаменами. За задумом архітектора, вони є не лише невід'ємною частиною декору, але й безпосередніми формоутворюючими елементами фасадів споруди. Аналогічну декоративно-символічну роль виконують композиції з серпа і молота на ризалітах, в оздобленні залу засідань Верховної Ради, її вестибюлів, переходів, брам. Радянською є і символіка скульптурних груп.

Отже, згідно з необільшовицькою логікою, нам слід відмовитися не лише від старих гербів на фронтонах, але й від усіх інших елементів ненависної соціалістичної символіки. Але в такому разі фактично буде знищено одну з найкращих пам'яток архітектури Києва радянського періоду. Складається безпрецедентна ситуація, коли держава, обов'язком якої є охорона пам'яток історії та культури, сама ініціює їх руйнування.

Високошановний Іване Степановичу! Я звертаюся до Вас від імені Українського товариства охорони пам'яток історії та культури з проханням переглянути це неправочинне рішення. Виявіть зваженість і мудрість, не допустіть, щоб Верховна Рада зажила ще й геростратової слави.

Ви можете цілком резонно зауважити, що нині Україна має нові державні символи і вищому законодавчому органу просто негоже працювати під старими. Це справді так. Але з цієї пікантної ситуації можна вийти достойніше.

Найкращим розв'язанням проблеми було б спорудження для Верховної Ради нового будинку. Якщо на це спромоглася свого часу поневолена республіка, то чому цього не може дозволити собі незалежна держава Україна? Тим паче, що ця споруда призначалася для парламенту іншого типу і зовсім не відповідає потребам нинішнього.

Якщо зводити нову будівлю парламенту України, гідну її суверенно-державного статусу, не маємо наміру і вважаємо, що можемо вдовольнитися й старою (радянською), тоді, не руйнуючи колишньої символіки, можна було б змістовно замінити її нинішньою. Наприклад, виготовити державні герби з тризубом із бронзи, чавуну або якогось іншого матеріалу і встановити над входом до будинку Верховної Ради. У поєднанні з жовто-блакитним прапором над куполом вони були б достатнім державно-політичним визначенням статусу будівлі. Стара символіка в такому разі сприйматиметься як архітектурний декор епохи, що відійшла в минуле. Так, як сприймаються нині царські чи королівські герби на давніх спорудах України.

Стара символіка в такому разі сприйматиметься як архітектурний декор епохи, що відійшла в минуле. Так, як сприймаються нині царські чи королівські герби на давніх спорудах України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З повагою
Петро ТОЛОЧКО,
народний депутат України, академік НАН України, голова Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

Найбільший у Європі глиноземний завод буде продано групі компаній «Сибірський алюміній» за безцінь

На сьогодні питання проведення конкурсу з продажу акцій Миколаївського глиноземного заводу вже вирішено й погоджено на всіх рівнях. Та коли спочатку йшлося про те, що на конкурс буде виставлено 55% акцій (тобто повний пакет, закріплений у державній власності), то в остаточних умовах конкурсу зазначено, що покупці зможуть придбати лише 30% акцій, що належать державі.

Навіть побіжного погляду вистачить, щоб переконатися: умови проведення комерційного конкурсу з продажу державного пакета акцій ВАТ «Миколаївський глиноземний завод» за грошові кошти, опубліковані 16 лютого 2000 р. в газеті «Ведомости приватизации», № 7 (94), не відповідають вимогам чинного законодавства України, порушують законні права та інтереси потенційних інвесторів на користь конкретного покупця, що й може завдати державі величезних збитків.

Статутний фонд ВАТ «МГЗ» становить 378263360 грн., номінальна вартість акції — 0,25 грн. З червня минулого року у власності держави перебувають близько 55% акцій підприємства, 50% плюс 1 акція з яких передані в управління Міністерству промислової політики України.

Керівництву МГЗ належить 5,48% акцій, решта — низці фізичних та юридичних осіб, у тому числі акціонерам, раніше об'єднаним екс-головою правління ВАТ «МГЗ» Мешиним В. В. та групою «Сибірський алюміній» у ЗАТ «Трудовий колектив МГЗ».

Російська група «Сибірський алюміній» наприкінці минулого року заявила про те, що їй належить 8% акцій МГЗ і 56% акцій ЗАТ «ТК МГЗ», які за безцінь, з грубими порушеннями були придбані у працівників заводу. Київський обласний арбітражний суд 26 жовтня 1999 р. визнав реєстрацію ЗАТ «ТК МГЗ» недійсною і зобов'язав провести двосторонню реституцію, повернути акції законним власникам і провести відповідні проведення в реєстрі акціонерів ВАТ «МГЗ».

На сьогодні є лише два реальні претенденти на придбання у власність цього підприємства — група «Сибірський алюміній» і група «Trans World Group».

Пропозиція на продаж усього пакета акцій, які закріплені в державній власності (55%), справді створила б конкуренцію серед покупців, і акції МГЗ можна було б продати дорожче, тобто забезпечити надходження потрібних для бюджету коштів. Чому ж фонд запропонував на продаж тільки частину державних акцій замість усього пакета?

Адже зрозуміло, що 25% статутного фонду, які залишаються у власності держави, ніяк не зможуть впливати на діяльність ВАТ і згодом їх ніхто не купить, бо вони будуть не потрібні, а дивіденди на ці акції завжди дорівнюватимуть нулю, бо завод працює в середині циклу виробництва алюмінію, і немає жодного сенсу власникові заводу показувати окремо прибуток. Тому продавати треба всі акції єдиним пакетом, поки існує така можливість, і покупець буде змушений купити 55% статутного фонду за мінімальним розрахунком на 607 млн. грн. (приблизно 109,5 млн. доларів США). Голова Фонду держмайна України повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» 29 лютого, що за підсумками своєї роботи місія Міжнародного валютного фонду в Україні висунула вимогу до ФДМ про перегляд умов проведення конкурсу з продажу даного пакету акцій МГЗ. Як сказав А. Бондар, «ФДМ виступає за продаж на конкурсі всіх 55% належних державі акцій підприємства, а також за те, щоб переможці конкурсу не ставили вимоги споруджувати алюмінієвий завод». На його думку, будівництво алюмінієвого комбінату не є інвестиційною умовою».

То чому ж фонд усупереч навіть власній думці виставив на продаж лише 30% статутного фонду ВАТ «МГЗ»? А тому, що все робиться для конкретної комерційної структури, що називається «Сибірський алюмінієвий» і вже має 26% акцій ЗАТ «МГЗ», придбаних різними шляхами у працівників заводу. Таким чином, для оволодіння контрольним пакетом акцій ВАТ «МГЗ» групі «Сибірський алюміній» треба придбати лише 30% статутного фонду.

А якщо зробити відкритий конкурс на користь держави з продажу всього пакета акцій (55% статутного фонду), то група «Сибірський алюміній» буде змушена заплатити гроші у повному обсязі. Але тут зачіпаються інтереси окремих посадових державних осіб, які корумповані цією групою.

Про це свідчать і умови конкурсу, що створюють обмеження на участь в ньому інших покупців, крім групи «Сибірський алюміній», а саме:

— у пункті 4 фіксованих умов конкурсу передбачено забезпечення будівництва в Україні заводу з виробництва первинного алюмінію, що, у свою чергу, передбачає виникнення вимог пунктів 6 і 7 додаткових умов (техніко-економічні пропозиції щодо будівництва заводу і погодження з постачальником програма забезпечення алюмінієвого заводу електроенергією), але не треба забувати, що згідно з чинним законодавством України умови конкурсу передбачають установлення вимог до подальшої експлуатації об'єкта приватизації, а не зобов'язань щодо участі у створенні інших об'єктів. У комерційному конкурсі головним питанням є виконання певних вимог щодо самого об'єкта й ціна, запропонована потенційним покупцем. Створюється враження, ніби ці пункти продиктовані групою «Сибірський алюміній», а не державними інтересами України;

— пунктами 8 і 13 додаткових умов конкурсу обмежується коло можливих покупців, крім групи «Сибірський алюміній», бо Фондові державна достеменно відомо, що лише «Сибірський алюміній» може представити дані щодо інвестицій у придбання у власність пакета акцій ВАТ «МГЗ» вартістю в еквіваленті не менш як 3 млн. дол. США за курсом НБУ за номінальною вартістю (п. 8) і лише «Сибірський алюміній» зможе отримати довідку, підписану М. Столяром — директором МГЗ (що представляє інтереси акціонерів МГЗ, у тому числі й «Сибірського алюмінію») про участь у реалізації інвестиційних проектів ВАТ «МГЗ», вартість яких становить не менш як 3 млн. дол. США за курсом НБУ на дату оприлюднення повідомлення про проведення конкурсу (п. 13).

Таким чином, корумпована група високих посадовців України і окремих народних депутатів спільно з групою «Сибірський алюміній», користуючись цілковитою безкарністю, заради розв'язання власних проблем ладна позбавити Україну можливості одержання великих грошей, таких потрібних бюджетові країни.

Залишається сподіватися, що Президент України своїм особистим втручанням поставить крапку у довгому ланцюжку порушень у приватизації МГЗ, і конкурс з продажу державного пакета акцій ВАТ «МГЗ» буде проведено виключно в інтересах Української держави.

Едуард ДЕНИСОВ.

Найдосконаліший елемент

Якщо подивитися на наш недосконалий світ, то стає цілком очевидно: жінка представлена в ньому надзвичайно багатогранно, різноманітно і є, мабуть, найдосконалішим його елементом. Причому таким досконалим, що коли спробувати окреслити це світове надбання невеличкою добіркою знімків, то, як правило, нічого не виходить. Але ми спробували. Тому в нас у сьогоднішньому номері — жінки з усього світу. Знані й невідомі, щасливі й засмучені, тендітні й міцні...

Ось, наприклад, Ешлі Колеман, 18-річна темношкіра американка. Вона нині у США — «Міс-підліток». Весь її щасливий вигляд демонструє: споконвічне прагнення американської дівчинки-підлітка стати «міс» (а згодом і «місіс») — то прекрасний стимул для самовдосконалення.

* * *

А ось іракські жінки. Рятуючи родину від посухи, вони несуть з далекого джерела воду. Цікаво, до речі, що роблять у цей час чоловіки? Можна припустити: вони з нетерпінням очікують на повернення дружин. З водою, звичайно.

* * *

На жаль, жінки й діти — найнезахищеніші в коловерті війни. Нинішні події у Чечні те доводять. Хто ця жінка з дітьми і яка її доля? Коли чоловіки воюють, до слабкої статі їм діла немає...

* * *

Зате чоловікам не відоме почуття материнства (хоча, пам'ятається, хтось обіцяв мільйон доларів першому з чоловіків, який примудриться... завагітніти). Фатіма Невіч із Сараєва стала матір'ю 6-мільярдної людини на планеті!

* * *

Тим часом весь японський народ очікує на продовжувача імператорської династії, і всі погляди спрямовано на цю жінку — принцесу Масако. На знімку вона вітає своїх численних прихильників з балкона імператорського палацу.

* * *

А щодо цієї особи... Тут, як кажуть американці, ноу комент! Жінки, власне, споконвіку були не проти зваблювання чоловіків. Але Моніка Левінськи досягла щодо цього справді президентських висот.

* * *

Та Клінтону ще пощастило. Якби на місці Моніки опинилася ось ця пані — Лейла Алі, то простими судовими неприємностями він вочевидь не відбувся б. За мить до того, коли її зафіксовано на цьому знімку, Лейла відправила в нокдаун... чоловіка. У першому раунді!!!

* * *

А якщо вже йдеться про Клінтона... На його місці запросто могла б бути й жінка. Тобто на місці президента. Це довела нещодавно Тар'я Халонен, перемігши на президентських виборах у Фінляндії.

Гайдер пішов. Хай живе..?

Одіозний праворадикальний лідер Йорг Гайдер, який протягом лютого тримав Європу в напруженій істерії страху та тріумфально пройшов першими шпальтами найвпливовіших газет світу і найпопулярнішими телеканалами після того, як очолювана ним австрійська Партія свободи ввійшла до правлячої коаліції, несподівано заявив про відставку з посади голови. Причиною він назвав те, що не хоче заважати «конструктивній роботі уряду».

На перший погляд, цей крок справді здається демонстративною жертвою задля доброї репутації Австрії, яка разом з провідними державами Старого континенту будує спільний європейський дім. Адже першою реакцією Європейського союзу на створення правлячої коаліції консерваторів і правих радикалів був намір оголосити політичні та економічні санкції проти Альпійської республіки — аж до її виключення з ЄС. Країни співтовариства, США та Ізраїль заявили про заморожування дипломатичних контактів з Австрією. Політична ліва більшість у країнах Європейського союзу не хоче мати нічого спільного не тільки з партією правого популізму, а й із консервативним партнером — Народною партією, лідер якої Вольфганг Шюссель став канцлером Австрії.

Реакція цілком зрозуміла. А ось щодо реалізації таких намірів значно складніше. Адже виключити Австрію зі співтовариства — завдання практично нездійсненне, бо в угодах про вступ до ЄС узагалі нічого не сказано про... виключення. Тому таке рішення стало б найгрубішим порушенням правил альянсу. А казати про економічну блокаду Австрії і зовсім нереальна справа. Проте це не заважає союзу (і не тільки йому) висловлювати своє ставлення до країни-учасниці. До речі, лакмусовим папірцем цього ставлення стало проведення 2 березня у Відні традиційного Оперного балу, куди зазвичай запрошували королів і королев, державних діячів, знаменитостей світового рангу. Цього разу, попри відставку Гайдера, усі вони відмовилися від такої честі. Не прибув навіть Арнольд Шварценеггер, якого Гайдер називає мало не своїм другом. Довелося австрійському телебаченню ввімкнути... старі кадри, на яких — перебування колись на балу знаменитих гостей.

Усе-таки зали Віденської опери були заповнені, й організатори цього колись найпопулярнішого вечора не в накладі — свої кілька десятків мільйонів доларів вони отримали. Але серед найвідоміших гостей вечора були... німецька телеведуча еротичної програми Наддель та президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, і був він цілком задоволений собою. Мабуть, тому, що не чув коментарів іноземних тележурналістів щодо цього. Ні, ніхто не сказав про нерозбірливість казахстанського президента у виборі друзів. Казали про те, що це, мабуть, приємно — опинитися раптом найпочеснішим гостем у ложі президента Австрії.

А у щирість Йорга Гайдера щодо турботи про благо нації ніхто не повірив. Його відставку політичні спостерігачі розцінюють як умілий тактичний хід: саме хід, адже Гайдер навіть до коаліційного уряду не ввійшов, без удаваної скромності заявивши, що на менше, аніж пост канцлера, не згодний. Тепер він переконав: шлях на олімп влади відкрито — 27 відсотків голосів, набраних Партією свободи, вагомий тому доказ. Отож можна усамітнитися у своїй Карантії та готуватися до наступного сходження.

Європейський союз відставку Гайдера сприйняв більш ніж прохолодно: «Ну й що з того, що лідер правих радикалів пішов з посади голови партії? — прокоментував цю подію прем'єр-міністр Португалії, а нині також і президент Європейського союзу Антоню Гутерріш. — Адже при владі в демократичній Австрії продовжує перебувати його правоекстремістська партія...»

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Хроніка. Факти. Події

➤ Київ

Не все ще втрачено

«Перший тиждень весни пройшов під знаком активних контактів України з міжнародними організаціями», — констатував голова Комітету ВР у закордонних справах Ігор Осташ під час зустрічі з главою представництва Світового банку в Україні паном Грегорі Єджейчаком. Як зазначив пан Єджейчак, досвід співробітництва Світового банку та ВР досі важко було назвати хорошим. Чимало проектів, запропонованих банком, не пройшли ратифікацію в законодавчому органі України. І річ не стільки в тім, що на підготовку лише одного проекту витрачається більш як 500 тис. доларів. Непокоїть інше: ці проекти навіть не обговорювали. Ігор Осташ наголосив: ситуація в парламенті змінилася і є всі підстави сподіватися на поліпшення співробітництва України та Світового банку. Нині очікує на ратифікацію проект щодо енергозбереження в Києві. Також Світовий банк готовий удруге внести проект передекспортних гарантій, який свого часу не пройшов ратифікацію у ВР.

➤ Москва

Росія вступає до НАТО?

Виконуючий обов'язки президента РФ Володимир Путін заявив в інтерв'ю Бі-бі-сі, що не виключає можливості вступу Росії до НАТО, але за умови рівноправного статусу. У Москві цю заяву сприйняли як сенсаційну, щоправда, розцінили її як пропагандистський хід виборчої кампанії.

Взаємини Росії й НАТО, які ніколи не були безхмарні, ускладнилися у зв'язку з воєнною операцією альянсу в Косово. Усі спроби Заходу налагодити співробітництво Москвою відкидалися. Начальник головного управління міжнародного військового співробітництва МО генерал-полковник Леонід Івашов в інтерв'ю кореспондентові «ГУ» заявив: «Ми не маємо наміру робити вигляд, що після агресії проти Югославії у наших відносинах нічого не відбулося...».

Дуже боляче Москва реагує й на контакти України та НАТО, які почастішали. У Кремлі вважають, що Київ порушує статті «великого» українсько-російського договору, надаючи для навчань військам НАТО Яворівський полігон і співпрацюючи з альянсом у сфері стандартизації військової техніки та зброї. Особливо негативно у Москві поставилися до проведення у Києві засідання Північноатлантичної ради за участі України.

Але заява Володимира Путіна означає: Москва не має наміру розпочинати холодну війну. Росія нині не в змозі економічно конкурувати із Заходом. Проте має величезний ракетно-ядерний потенціал, і говорити з Москвою з позиції сили неможливо. У Кремлі вирішили, що час налагодити з НАТО конструктивні відносини. Про це свідчить і заява представника російського МЗС напередодні візиту до Москви генсека альянсу Джорджа Робертсона: «Цей візит може стати чудовою можливістю для грунтовного спільного аналізу проблем у російсько-натовських відносинах». Однак робити якісь висновки зарано: після президентських виборів російська політика щодо НАТО може знову змінитися.

➤ Сантьяго

Піночет на батьківщині

Шістнадцятимісячна епопея закінчилася — колишній диктатор Чилі Аугусто Піночет повернувся додому. Це сталося після того, як Велика Британія визнала: він фізично і психологічно не може постати перед судом. На фото АП: генерал-лейтенант Рікардо Ізуріет, який зустрів Піночета на одній із військових баз. Сотні інших шанувальників залишилися поза кадром.

Уповноважений заявити

Національна ідея: реальний захист прав і свобод людини

Інституції Уповноваженого Верховної Ради з прав людини виповнюється два роки.

— З перших днів Омбудсман приймав до розгляду всі листи. І це була помилка, що дорого коштувала, — розповідає Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова. — Нас залила злива скарг. Між іншим, 70 відсотків із них у 1998 році й 60 відсотків у 1999-му надходили не за призначенням. Люди чомусь вважають інститут Омбудсмана, як таку собі пожежну команду: написав листа — Уповноважений відразу має розв'язати всі проблеми. Довелося проводити правовий «лікнеп».

Уповноважений безпосередньо не має владних функцій, як суддя чи прокурор. Але він наділений іншою унікальною функцією — контролю за дотриманням прав і свобод людини всіма гілками влади, посадовцями і в органах державної влади, і місцевого самоврядування. Завдяки їй та моральному авторитетові Омбудсман може впливати на розв'язання конкретних питань.

Щоб реалізувати ці обов'язки правозахисника, до 76 законодавчих актів України має бути внесено зміни і доповнення, які узгодили б їх із законом про Уповноваженого. Це, зокрема, закони про біженців, про інформацію, про СБУ, про всеукраїнський та місцеві референдуми...

— Хвилинку. Остання назва дуже актуальна. Про які саме зміни тут ідеться? І взагалі, яке ставлення у вас, Омбудсмана, до ідеї проведення всенародного опитування 16 квітня?

— Якщо проводити референдум за старим законом, то, вважаю, будь-яке звернення з цього приводу до Конституційного Суду матиме цілковитий сенс: закон уже не відповідає Конституції. Якщо так, то і результати референдуму може бути піддано сумніву. Це серйозна правова проблема. Є й фінансова. 47 мільйонів гривень, які врешті було знайдено Мінфіном під указ Президента, на мою думку, важливіше спрямувати на першочергові потреби і в такий спосіб захистити соціально-економічні права громадян. А тоді, будь ласка, якщо народ виявляє ініціативу...

— У росіян спочатку обрали уповноваженого з прав людини, а потім почали створювати під нього законодавчу базу. Україна уникла цього хибного шляху...

— Але зіткнулася з іншою перешкодою: зі спробою руйнації ще навіть не створеного остаточно нового конституційного органу. Різними способами. Нам вдалося відбити атаки. І навіть, як зазначило американське посольство в Україні, Держдепартамент США у своїй щорічній доповіді (1998 рік) про стан з правами людини в Україні, визнав: інституція Омбудсмана в нас відбулася і почала активно діяти. А колега з Іспанії не приховував здивування: «Те, чого ви досягли за рік, ми в себе робили десять років».

Уповноважений з прав людини Ніна КАРПАЧОВА.

— Перепрошую, я сумніваюся, щоб іспанський Омбудсман навіть першого року приймав відвідувачів десь у вестибюлі. Для вас спілкування на східцях, здається, звична практика?

— 14 січня підписано документи про передання нам приміщення на Інститутській, 21/8. Прем'єр Віктор Ющенко дотримав слова, яке дав мені на Святвечір. До того було прийнято дві постанови уряду, але... Я була змушена навіть дати «юридичну консультацію» експрем'єру: якщо уряд не виконає власного рішення — доведеться звертатися до Арбітражного суду.

Отже, приміщення нібито маємо, але воно в аварійному стані. У бюджеті на капітальні видатки передбачено аж... 4 тисячі гривень на місяць.

Добре, що за міжнародної підтримки нам вдалося створити маленьку комп'ютерну мережу: тепер маємо змогу обробляти листи і проводити аналітику. Без неї ми пропали б. Уявляєте, на 40 осіб апарату, які працюють на постійній основі (за штатним розкладом має бути 160), на сьогодні випало понад 45 тисяч звернень громадян.

У тих зверненнях, що надійшли за призначенням, йдеться переважно про факти недотримання законності... законниками, а також поновлення прав репресованих і реабілітованих. У тих справах, що ми взяли до провадження, кожна друга скарга дістає підтвердження. Це не просто серйозні симптоми, це — набат! Досі переслідують громадян, які брали участь у виборчому процесі... Про це буде сказано у щорічній доповіді про стан дотримання прав і свобод людини в Україні.

— Які напрями у своїй діяльності ви вважаєте пріоритетними?

— Насамперед — це захист прав дітей-сиріт, багатодітних сімей, людей похилого віку. А також запобігання тортурам та одному з найтяжчих злочинів сучасності — торгівлі людьми. Ми створили при Уповноваженому національну раду, яка займається цією проблемою, залучили до співпраці більшість міністерств і відомств, міжнародні та неурядові організації. Уряд за нашою участю прийняв, як ви знаєте, програму запобігання торгівлі дітьми і жінками. Ми контролюємо її виконання. До речі, саме за нашою ініціативою Україна стала однією з трьох країн у Європі, яка має відповідний закон про кримінальну відповідальність за работоргівлю. Те, що сьогодні ОБСЄ взялася за цю проблему, — вплив саме України. Між іншим, за підсумками роботи в цьому напрямі ця тема стала однією з найактуальніших у пресі. Взагалі, преса, як ніхто, нас розуміє і підтримує. Коли всі гілки влади «багатозначно» мовчали, «четверта» допомагала нам вистояти. Якщо наша інституція відбулася, то значною мірою завдяки вам, журналістам. У тому числі й вашій газеті.

— Ви згадали про одну з найважливіших функцій Омбудсмана — виголошення щорічної доповіді...

— ... Доповідь готова. Вперше в історії України ми самі, не американці, — об'єктивно, неупереджено, вивчивши всі обставини, проаналізували, що у нас робиться. І з'ясували: на превеликий жаль і не менший сором, Україна в перехідний період зіткнулася з масовим і брутальним порушенням прав людини. Масовим і брутальним! І соціально-економічних, і політичних, і особистих прав. Омбудсман виявив цілу низку фактів, коли до людей застосовували нелюдські засоби утримання із тортурами, які наприкінці XX століття просто неможливо уявити в державі, що прагне бути правовою. Раніше це замовчувалося. А в доповіді чесно й прямо я скажу про факти, які свідчать про тотальне приниження честі й гідності наших громадян.

А саме реальний захист прав і свобод людини міг би стати тією національною ідеєю, над якою так затято нині сперечаються політичні опоненти.

Знаєте, у кожній країні світу, де є цей інститут, «найвища міра покарання» для посадової особи — потрапити у доповідь Омбудсмана. Це, як правило, означає відставку.

— Розкрийте таємницю: скільки у вашій доповіді «кандидатів на відставку»? Які посади обіймають ваші «герої» — чи це знову буде «дрібний улов»?

— Скажу поки що дипломатично: на жаль, знайшлося чимало «героїв», і всі вони на високих посадах. Хоча дещо можу «розсекретити»: досить згадати низку високих посадовців, що «засвітилися» в історії, вже описаній у пресі: знущання з колективу київської міської клінічної лікарні № 2.

Розмову вела Людмила КОХАНЕЦЬ.

Диктатурі чиновника — диктатуру платника податків!

За останні 15 років істотно змінилася соціальна інфраструктура нашого суспільства. Пішли в минуле пролетарі, селянство, прийшли роботодавець, фермер, найманий робітник — платники податків. Змінилось і ставлення до праці: більшість громадян України не отримує зарплату від держави, а, сплачуючи податки, утримує державу. Нагальною потребою для Української держави є збільшення кількості платників податків, які, на свій страх і ризик, мають стати зримим уособленням економічних перетворень у державі.

За розрахунками провідних економістів, існує потреба збільшити кількість репродуктивних платників податків в Україні, які ставлять на меті отримання прибутку за рахунок вільного підприємництва, у 8—10 разів. Репродуктивний платник податків — це підприємець, який спроможний утримувати, крім себе, ще десятьох громадян України, непрямих платників податків.

Після створення парламентської більшості перспектива законодавчого оформлення перетворень в економіці України стала набагато реальнішою. Законодавча і виконавча гілки влади мають перестати перекладати один на одного відповідальність за проведення реальних перетворень і почати працювати спільно. Одним з перших напрямів активного реформування має стати система оподаткування. Фіскальна система повністю себе вичерпала. Тому ми маємо сказати: «Фіскальній системі оподаткування — ні! Стимулюючій системі — так!»

Хоч як прикро, але протягом усіх років незалежності України податкова система, яка визначає правила гри в економіці, не заохочувала підприємців до справедливого сплачування податків. Ситуація, коли на зароблену гривню нараховують вісімдесят копійок податків, не є чимось винятковим за сучасних умов. У суспільстві триває широке обговорення різноманітних податкових нововведень, які пропонують фахівці-економісти. Я пропоную концепцію податкових змін, від прийняття яких залежить нормальний перехід української економіки від стагнації до розвитку.

Головний зміст цих пропозицій — перехід від фіскальної податкової політики до стимулюючої. Лише заохочуючи платників податків до виконання його цивільних та фінансових обов'язків, держава може забезпечити нормальне фінансування витрат на соціальні потреби. На жаль, юридичні особи, які в ідеалі мають сплатою податків наповнювати державний бюджет, часто намагаються ухилитися від сплати необхідних платежів до державного бюджету. Так, податкове законодавство сьогодні недосконале, але це не означає, що підприємці не мають сплачувати податки. Оскільки найдисциплінованішими платниками залишаються фізичні особи, їх треба заохочувати не лише до сплати податків, а й максимально захищати їхні права і підтримувати вимоги та пропозиції щодо змін в оподаткуванні.

Вважаю, що привабливою для багатьох платників податків є пропозиція вжити заходів з піднесення рівня економіки держави, стимулювання виробництва, яке могло б створити нормальну базу для оподаткування. Для цього треба відмовитися від уніфікованої схеми та єдиних ставок оподаткування для всіх галузей підприємницької діяльності. Потрібно визначити пріоритетні галузі, критерієм для чого мають стати наявність сировинної бази та ринку збуту. З другого боку, певні галузі, де підприємці можуть отримувати надприбутки, треба обкладати більшими податками. Лише диференціація податкового навантаження відповідно до рівня прибутків, які можна отримати у тій чи тій галузі, може наповнити державний бюджет податками з підприємств.

Не зайвими будуть і спроби реально розв'язати проблему неплатежів та функціонування банківської системи. Звичайно, криза неплатежів в Україні ускладнює розвиток економіки держави. Потрібно звернути увагу на необхідність проведення інвестиційних ін'єкцій для імпортозаміщуючих та експортоспроможних галузей. Визначивши таким чином пріоритети розвитку української держави, уряд та законодавці можуть скоординувати свої зусилля зі створення податкового законодавства європейського рівня. Для цього потрібно провести системний, науково-практичний аналіз підстав для оподаткування різних галузей з урахуванням політичних, соціальних та ринкових процесів, які сьогодні спостерігаються в українській економіці. Лише ретельний підхід до кожної галузі може перетворити податки з тягаря на усвідомлену необхідність.

Лише вільне підприємництво може забезпечити в короткий термін піднятття економіки України. Для цього я пропоную запровадити бізнес-сертифікати для кожного платника податків. Це дасть змогу сформувати цивілізовані відносини між платниками податків та податківцями. Платника не цікавить механізм розподілу коштів, отриманих державою від нього. Для нього важливим є одне: скільки? Суспільство повинне раз і назавжди визначитись: яку частину свого прибутку людина, яка ризикує приватним майном на свій розсуд, має сплачувати державі у вигляді податків? Світовий досвід показує, що ця частка має становити не більш як 30 %, інакше підприємець не матиме можливості розвивати свою справу. Мало того, держава може взагалі втратити цього платника податків.

Але всі перетворення матимуть сенс за однієї умови — якщо він перетвориться з об'єкту постійного державного тиску на союзника держави. Так, нікому не подобається сплачувати податки, проте без платників держава не зможе нормально функціонувати. Логічним кроком має стати розвиток ідеї соціального партнерства саме на ґрунті співробітництва в питанні оподаткування. Якщо на громадське обговорення буде винесено різні проекти податкових законів, то це дасть змогу максимально оптимізувати процес їх обговорення, а народним депутатам максимально врахувати побажання своїх виборців.

На жаль, Україна не може використати досвід своїх сусідів у розв'язанні подібних проблем, оскільки ані в Польщі, ані в Чехії, Латвії, Литві не було розриву поколінь власників. Тому першочерговим завданням для створення заохочувальної системи оподаткування є збільшення кількості платників податків, які вміють працювати за нових економічних умов, не бояться ризикувати, брати ініціативу на себе. Такий шлях дасть змогу збільшити кількість репродуктивних платників податків за 2—2,5 року з 500 тисяч до 5 мільйонів осіб. Якщо ж цю проблему не буде поставлено і розв'язано, то скоро збирати податки не буде з кого.

Потрібне усвідомлення, що найвищою цінністю для держави, демократичного суспільства є не просто людина, а така, котра може приносити суспільству користь. У центрі турботи і піклування нашого суспільства має бути репродуктивний платник податків. Ми повинні не лише напрацювати економічні механізми, а й виробити в суспільстві соціальні норми, моральний кодекс, які підняли б людину, котра нас годує і вдягає, від якої ми всі залежимо, на ту височінь, якої вона заслуговує. Тому сьогодні потрібне гасло: «Диктатурі чиновника — диктатуру платника податків!».

Юрій КОНОНЕНКО, народний депутат України, член фракції Народно-демократичної партії.

Ровесники сторіччя

«Незламна і легендарна!!!»

Таке гасло, написане правнуками і вміщене під портретом зовсім юної ще Ксенії Федорівни Вороніної-Уласюк, зустрічало кожного, хто прийшов привітати її з 103-ми роковинами від дня народження.

Проти отого давнього портрета Ксенія Федорівна не заперечувала, лише з притаманним їй гумором зазначила, усміхаючись:

— А таки фасониста я колись була!..

А ось з приводу напису несварливо зауважила:

— Що ніколи духом не занепадала, не скиглила, — то так. Ну а щодо легендарності — переборщили...

Втім, хіба могли погодитися з цим правнуки Сергій і Олена? Їхня прабабуся на портреті саме у такому віці, як вони тепер, і теж студентка — Петроградського політехнічного інституту. Куди вона вступила —подумати тільки! — ще до жовтневої революції 1917 року. До цього із золотою медаллю закінчила Бакинську жіночу гімназію. Самі «живі» розповіді-спомини про оті такі далекі для них роки — прабабуся за нагоди не відмовляє їм у них — суцільна захоплююча легенда. Саме завдяки прабабусі пізнали вони багато чого з давніх часів — ніби зазирнули у середину XIX століття: Ксенія Федорівна повідала їм про давні витоки їхнього роду. На заздрість багатьом їхнім ровесникам, які іноді навіть про своїх прямих дідусів-бабусь мало знають...

Ксенія Федорівна Вороніна-Уласюк; тільки відділяє оті фотографії часовий проміжок більш як у 80 років.

Проте саме життя їхньої прабабусі так переплелося з багатьма подіями сторіччя, через яке вона день за днем пройшла, з долями сотень і тисяч людей, що по ньому історію можна вивчати... Народилася Ксюша в Баку за три роки до початку нового віку в сім'ї старшого механіка заводу «Меркурій» Федора Уласюка, мати якого була дочкою українського козака, а батько — з дворянського роду. Федір Артемович як хороший фахівець і платню одержував гарну. Отож сім'я, в якій було п'ятеро дітей, матеріальної нужди не знала. Та й моральний клімат у домівці був благополучний: жили дружно і весело, діти здобували освіту, багато читали, ходили до театрів і музеїв. Аж поки не почалися лихоліття міжнаціональної різанини в Закавказзі, війн та революцій в країні і за її межами. Загроза смерті не раз нависала над Ксюшею та її ріднею — від багнетів і куль, від голоду й холоду, від хвороб і пожеж (під час однієї з таких згорів їхній «щасливий» дім). А найстрашніше, й тепер вважає Ксенія Федорівна, те, що оті лихоліття поламали людські долі, нерідко ставили рідних і близьких по різні сторони барикад, розкидали по величезній країні та по закордонах...

Фоторепродукція і фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Загинув у вогні першої світової війни ще зовсім юний брат Ксенії Юрій. Павло, ще один брат, не сприйнявши революції, воював у Денікіна. Після важкого поранення лікувався в Одесі. Коли місто ось-ось мав зайняти Котовський, його відшукав старший брат Сергій, який служив головним лікарем на відомому пароплаві «Святой Владимир». Йому й вдалося в останню мить вивезти за кордон Павла, а також їхнього дядька генерал-майора Володимира Жолтенка. Щодо останнього, то в сім'ї Вороніних переконані: свого генерала Чарноту, одного з головних героїв п'єси «Втеча» Михайло Булгаков «списав» саме з Жолтенка, ото його можна бачити, вважай, в однойменній кінострічці... Вже у досить поважному віці Ксенія Федорівна зуміла таки зустрітися і з Павлом, і з Сергієм, побувавши в Югославії та Франції, де вони мешкали. Тим по сьогодні задоволена: вона попри все виконала свій сестрин обов'язок... Ну а Корнелій Воронін, з яким її брати й вона сама зналися з малоліття, бо мешкали в Баку по сусідству, в революцію та громадянську горою став за більшовиків, воював на їхньому боці. Що, втім, не убезпечило його в подальшому житті...

Про Корнелія Івановича Вороніна Ксенія Федорівна може розповідати, поринувши у світлу зажуру, довго. Про його перше освідчення в коханні їй, 16-річній, якого вона так злякалася, що відштовхнула від себе юнака, а потім багато років через те каралася. Про те, як знайшов він її аж через тринадцять літ, аби освідчитися знову, — й та зустріч з'єднала їхні долі вже назавжди. Втім, «назавжди» не означає надовго, що потім весь час вони були поряд, разом. Бо уже через два роки після початку їхнього спільного життя бойового червоного командира, який обійняв солідну посаду в рибопромисловому господарстві країни, раптом заарештували і звинувачували в причетності до «справи Радека», з яким він справді був близько знайомий, але нічого не відав про його «ворожу діяльність». Аж через чотири роки маленький Олег, що народився невдовзі після арешту, вперше побачив батька. Тривога сім'ю вже не полишила, адже раз по раз «викривали» то «антибільшовицьку змову», то «вороже кубло», то «групу замаху». Й Корнелій Іванович, — аби подалі з очей, — пропонує переїхати до... Якутії. Ксенія Федорівна не заперечувала. Чоловік до того ж наполіг на формальному розлученні: хай буде вона Уласюк — так безпечніше для неї, для сина. Там, на Крайній Півночі, він викладав у рибопромисловому технікумі, вона — в загальноосвітній школі. Найпам'ятнішою подією того часу став приліт (посадив свого літака впритул до домівки Вороніних!) знаменитого полярного льотчика Сигізмунда Леваневського, з яким Корнелій заприятелював в 20-ті роки під час служби на Північному флоті.

Однак добровільне заслання не врятувало: 1937 року, під час кадрової «чистки», Корнелія Івановича звільняють з роботи. А в Баку, де народився й виріс, куди з сім'єю тепер повернувся, відмовляють у прописці, вказують місце поселення — Астраханська область. Поїхав туди влаштовуватися, аби згодом забрати до себе сім'ю, та пропав безслідно і назавжди. Роки й десятиріччя розшукувала вже не так його самого, як хоч якусь звістку про долю чоловіка, проте —безрезультатно. Так і залишився він у пам'яті Ксенії Федорівни по сьогодні: зупинився, виходячи з двору, озирнувся, посміхнувся якось журно, приклавши руку до серця та вклонившись на прощання, — й пішов на оте «поселення» довічно. Та ще слово його назавжди запам'ятала: «Бережи, Ксюшо, нашого Олежку!». Наче вже знав, що їй одній його берегти-ростити. Й вона багато років думала, тривожилася не за себе — за сина. Почала заспокоюватися вже десь тільки в 50-ті роки... Та ще цілковито поринала в улюблену вчительську роботу — у навчанні, вихованні дітей знаходила відраду... «Я любила школярів по-особливому, була хоча й суворою, та справедливою, прагнула розпізнати у кожній дитині, ким вона стане в майбутньому, — й всіляко стимулювала те», — якось поділилася Ксенія Федорівна.

... Олега Корнелійовича Вороніна, в сім'ї якого останнім часом мешкає Ксенія Федорівна, знаю давненько. На родинних святах наших спільних друзів і знайомих він та його дружина Раїса Михайлівна нерідко стають, як то кажуть, душею компанії. То розмову якусь цікаву для загалу заведуть, то сяде, бува, Олег Корнелійович за піаніно чи рояль (закінчив консерваторію), візьме ноту своїм чудово поставленим голосом Раїса Михайлівна, й полине складно та розлого пісня. А то в танок підуть, що вже ніхто з присутніх не втримається. Й ніколи не подумаєш, що розміняв отой танцюрист-витівник восьмий десяток. Звідки стільки енергії, завзяття?

— Від матері! — посміхається Олег Корнелійович.

— А в чому секрет вашого довголіття? — запитую Ксенію Федорівну. — Адже життя прожили непросте, стресів різних на багатьох вистачило б. Й нині здається, не особливо своїм здоров'ям піклуєтеся...

Ксенія Федорівна, зрозумівши натяк, наче демонстративно підпила ще кілька ковтків міцненької кави й тільки потім відповіла:

— Думаю, в доброзичливості. Я ніколи нікому не заздрила й нікому не бажала зла...

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Ключ від здоров'я в надійних руках

Львівську залізницю недарма називають магістраллю благополуччя, яка заторкує усі сфери нашого буття: від перевезень до розв'язання соціальних проблем, великих меценатських проектів.

У Центральній клінічній лікарні Львівської залізниці, яка нині облаштована на рівні кращих медичних закладів Європи, відбулося урочисте відкриття лікувально-діагностичного центру. Начальник Львівської залізниці Георгій Кірпа вручив головному лікареві Северинові Дибі символічний ключ до медицини XXI століття. Адже ядерно-магнітний томограф, який залізниця придбала для діагностичного центру, нині функціонує лише в трьох містах Європи: Бордо, Мадриді і Львові. Є всі підстави сподіватися, що відтепер здоров'я львів'ян (не лише залізничників) істотно поліпшиться. Упродовж дня діагностичний центр може прийняти до 500 пацієнтів, якими опікуватиметься 170 працівників медперсоналу. Ректор Львівського медичного університету Борис Зіменковський зазначив, що саме тут студенти зможуть побачити в дії найсучасніші методи світової медицини. Залізничників і будівельників привітали голова Львівської облдержадміністрації С. Сенчук, міський голова В. Куйбіда.

Одразу після новосілля начальник Львівської залізниці Георгій Кірпа знову приймав вітання. У Львівському театрі опери і балету було підсумовано конкурс «Найпопулярніша особа Львівщини — галицький лицар». Організатори конкурсу — Фонд розвитку Львівщини та Центр політичних досліджень Львівського національного університету розіслали львів'янам 100 тисяч анкет. За результатами опитування в номінації «Меценат» лицарського звання удостоєно начальника залізниці Георгія Кірпу.

Колектив «Голосу України» приєднується до вітань.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

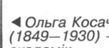
Львів.

Обличчя тисячоліть 2000

IV. 1501—2000 рр.

Марина Мазепа ► (?—1707) — мати гетьмана Івана Мазепи, культурна й громадська діячка.

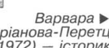
◄ Ольга Косач (1849—1930) — етнограф, академік.

Леся Українка ► (1871—1913) — поетеса.

◄ Наталена Королева (1888—1966) — письменниця.

Варвара ► Андріанова-Перетц (1888—1972) — історик літератури, академік.

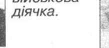
◄ Олена Степанів (1892—1963) — педагог, громадська діячка.

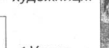
Олена Теліга ► (1907—1942) — поетеса, одна з керівників ОУН.

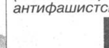
◄ Валентина Гризодубова (1910—1993) — військова діячка.

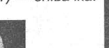
Тетяна Яблонська ► (нар.1917) — художниця.

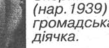
◄ Уляна Громова (1924—1943) — учасниця антифашистського підпілля.

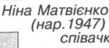
Євгенія Мірошниченко ► (нар.1931) — співачка.

◄ Лариса Скорик (нар.1939) — архітектор, громадська діячка.

Ніна Матвієнко ► (нар.1947) — співачка.

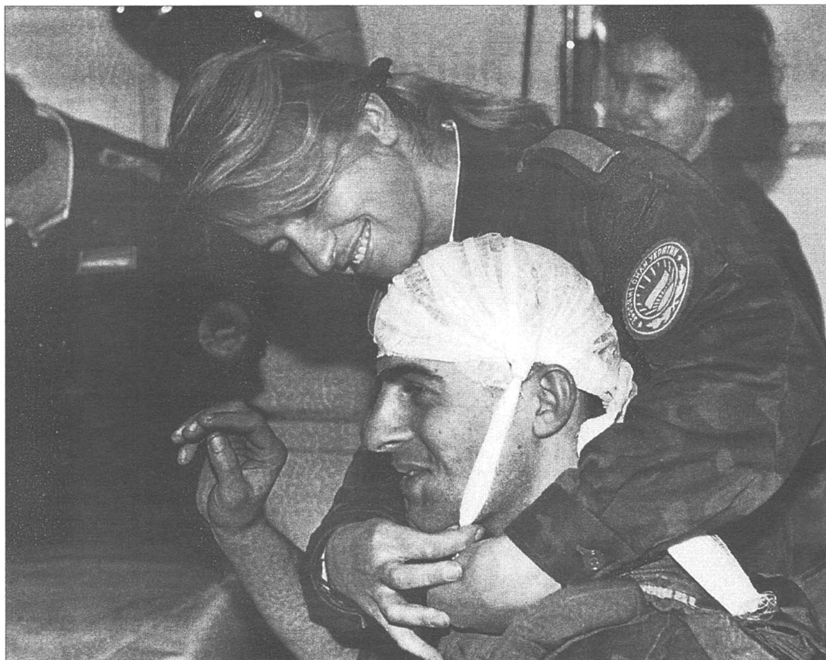
◄ Лариса Хоролець (нар.1948) — актриса, письменниця, громадська діячка.

(№ 32. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Обеліск невідомої ЛЮБОВІ

(Початок на 1-й стор.)

Власне кажучи, заради них варто бути солдатом. Бо лиш вони здатні подарувати нам надію на повернення звідти, куди ми йдемо. Вони щедро дарують нам ту надію, бо знають, що це для солдата найпотрібніше в світі. Дарують, знаючи, що ми рідко повертаємось, навіть після перемоги. Для них нема різниці — наступаємо ми чи відступаємо, бо для них і те, й друге — все одно дезертирство. І вони наперед прощають його нам. Так не любить солдата жодна батьківщина. І якщо нам дозволять завтра трохи випити, ми піднімемо баклаги за тих, кого лишили на солдатському шляху, за тих, хто робив нам навчальні й справжні перев'язки, хто просто щасливо снився нам тоді. Їх, як правило, нема у наших дембельських альбомах, бо не встигаєш ні знімок зробити, ні навіть ім'я запитати. Отже, за них, і хай вони будуть щасливі з тими, кого зуміють обеззброїти.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (Боснія).

Лиш вони здатні подарувати нам надію на повернення

Долі людські

За три дні до весілля

Таня відповіла: «Я знаю...»

У Староміському військкоматі Вінниці, ніби між іншим, їй нагадали: «Там стріляють». Офіцер, який проводив співбесіду, був упевнений: ця симпатична дівчина одумається. Але він помилився. У той час Таня була готова їхати хоч на край світу. Вона дуже болісно сприйняла розлучення з чоловіком. Той пішов з дому, коли Юрасеві, їхньому сину, виповнилося лише два роки.

Хтось інший на її місці кинув би лихом об землю і забув про все, як про поганий сон. Таня до таких не належала. Справедливість, відвертість, щирість — ось яких принципів дотримувалась. Її дотепер пам'ятають такою у Вінницькій школі № 17. Так само згадують Врублевську в торгово-економічному інституті (до речі, цей вуз також закінчувала її старша сестра, а свого часу — мама). Душею колективу Таня була й на «Володарці», де працювала більш як десять років. Її енергії вистачало на десятьох. Уміла радіти життю. А воно приготувало їй таке нелегке випробування.

Гнітило ще й те, що свого часу не послухала маму. Ніна Михайлівна, коли познайомилася з майбутнім зятем, якось сказала: «Доню, я не хочу зробити зле, але, по-моєму, цей хлопець тобі не пара». Таня образилася. Більше до цієї теми вони не поверталися. Тільки пізніше зрозуміла: мама як у воду дивилася. Будь-що Таня вирішила поїхати з міста, в якому не склалося життя. Звернулася у військкомат. Просила направити на службу за кордон. Що це може бути Афганістан — не вірила: хіба дівчат у таке пекло відправляють? Зрештою, від пропозиції могла відмовитись. Офіцер повторив ще раз: «Там стріляють». Таня відповіла: «Я знаю...»

Ми до останнього дня не вірили, що вона поїде

У Старому місті, в одному з будинків по вулиці Тимощука, мешкають батьки Тані — Ніна Михайлівна й Анатолій Васильович. Уже 15 років минуло відтоді, як загинула дочка, а вони дотепер за згадки про неї не можуть стримати сліз. «Ми до останнього дня не вірили, що вона поїде в те пекло», — голос Ніни Михайлівни тремтить від хвилювання. У військкоматі вимагали документ про опікунство над сином. Таня планувала, що опікунами стануть бабуся і дідусь, тобто її батьки. Але у міськвиконкомі на це не дали згоди. Мовляв, вік у них уже не той, щоб дитину доглядати. Може, хоч це зупинить її, казали батько з матір'ю. А дочку ніби підмінили: «Я все одно поїду». Роль опікуна погодилася взяти на себе старша сестра Ірина. Хоча насправді Юрко залишався з бабусею і дідусем. У квітні 1983-го Таня поїхала.

Уже було куплено весільну сукню

У суботу, 27 жовтня 1984 року, лейтенант Володимир Зуйков поспішав у Кабульський аеропорт. Йому треба було встигнути до прибуття літака з Ташкента. Саме ним мала прилетіти Таня.

Він скучив за нею. Півтора місяця її не було поруч. Щойно повернулася з відпустки, а тут знову відрядження. У ці дні їм, як ніколи, треба було бути разом. У середу, в посольстві СРСР у Кабулі, їм мали вручити шлюбне свідоцтво: заяви вони занесли раніше. Війна війною, думав лейтенант, а стіл для колег таки доведеться накривати. Добре хоч весільне вбрання для Тані вже купили. Аеропорт у Кабулі з усіх боків оточений горами. Літаки, які йдуть на посадку, душманам дуже зручно брати на приціл.

З ташкентським «бортом» вони не промахнулися. «Стінгер» влучив у літак, коли той був на висоті менш як один кілометр. Сталося це на очах у всіх, хто був в аеропорту. Зуйков навіть тоді ще не втрачав надії. Не раз було, що Таня не справлялась із завданням і прилітала наступного дня. Але серед пасажирів, що прибули з Ташкента 28 жовтня, Тані не було.

«Доведеться жити без мами»

Тільки через тиждень Врублевські дізналися про загибель дочки. Біля їхнього будинку зупинилася машина з військовими. До оселі зайшов військовий комісар Староміського райвійськкомату. Вдома був лише Анатолій Васильович. Ніна Михайлівна в цей час відзначала з онуком його посвячення в жовтенята. Весь клас зібрався в кафе «Російський чай». Там її і розшукав чоловік старшої дочки...

Ще довго після похорону хлопчик зривався серед ночі: «Бабусю, мені страшно, я боюся. Мені сняться гроби...» А скільки разів Ніні Михайлівні доводилося шукати внука. Десь сховається в куточку на подвір'ї за деревом — і тільки плечики здригаються від плачу. Юра дуже рано став дорослим. Якось сказав: «Що поробиш, доведеться жити без мами». А як підріс, у всьому став допомагати: «Дідусю, там, де я, тобі нічого робити». У хлопця золоті руки. Нині Юрі вже 23-й рік. Працює ливарником на заводі тракторних агрегатів. Робота важка, але він не нарікає на неї. Скаржиться, що платню видають вряди-годи. А в нього вже маленька донька, два роки й чотири місяці. Назвав її маминим ім'ям.

А тепер і до могил добралися

Врублевську поховали на Староміському кладовищі. Це недалеко від будинку, в якому вона жила. На могилу часто приходять батько з матір'ю, син, рідні, знайомі. В один із осінніх днів Ніна Михайлівна й Анатолій Васильович прийшли, щоб пофарбувати огорожу, а її на місці не виявилося — тільки фундамент залишився. Те саме побачили на інших могилах, зокрема на братській могилі визволителів Вінниці.

— Невже держава не може зрозуміти, — каже сперсердя Ніна Михайлівна, — що від цих кольорових металів більше шкоди, ніж користі. Крадуть, врешті-решт, у держави, а тепер і до могил добралися.

***

Із Кабула передали валізу з речами Тані. Серед них Ніна Михайлівна знайшла її весільне вбрання. Пізніше Врублевські отримали листа. Написав його Володимир Зуйков. Запитував, чи може він приїхати на могилу Тані. «Ми були в такому стані, — каже Ніна Михайлівна, — що світ був не милий». Згодом надійшов ще один лист. Лейтенант писав, що, мабуть, його попередня вістка не дійшла до Вінниці, тому знову нагадав про своє прохання. Відповіді і тоді не отримав. Більше від нього листів не було.

Віктор СКРИПНИК.

На знімку: Таня (ліворуч) разом із старшою сестрою і племінником.

Ситуація

Зазіхають на сирітське

Наче недавно в кафе-вітальні Кримського дитячого фонду влаштовували теплі свята для малят-сиріт і дітей із багатодітних сімей. Та ось уже рік, як воно зачинене. Бо саме стільки триває війна за приміщення, виділене міською владою Сімферополя ще 1991 року. На кафе «накинули оком» керівники Кримводоканалу і Кримгідроспецбуду, які забажали мати тут офіси. Хоча боргів Дитячий фонд не має, але йому відключили воду і світло.

Голова фонду Ольга Кононенко змушена звернутися до суду. І вважає, що справу виграє. А кошти, отримані за матеріальний і моральний збитки, спрямує на допомогу нужденним сім'ям і дітям-сиротам.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Голова фонду Ольга Кононенко змушена звернутися до суду

Прецедент

«Жриці кохання» як наповнювачі бюджету

Фахівці найдревнішої професії також можуть наповнювати міський бюджет. Якщо не податками, то хоча б штрафами. Адміністративна комісія Кіровоградської міської ради розглянула сім протоколів, складених за статтею 181 Адміністративного кодексу України за заняття проституцією.

Згідно з рішенням адмінкомісії, «жриці кохання» мусять сплатити до міського бюджету по 170 гривень штрафу.

Молоді дівчата, деякі з них — студентки престижних вузів, працювали за викликом в одному із будинків розпусти. Проти господарки «притону» порушено кримінальну справу (уперше на Кіровоградщині) за статтею 210 Кримінального кодексу України.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

У номер

➤ *Чернігів*

Свято і в колонії свято

Жінки, які мають незабаром покинути Чернігівську жіночу колонію, одержали до свята 8 Березня одяг, взуття, зібрані співробітниками обласного центру соціальних служб для молоді. Позбавлені волі також мали нагоду поспілкуватися з акторами Молодіжного театру, послухати їхній концерт.

➤ *Сімферополь*

Розумні, ініціативні, мобільні й активні

8 березня виповниться п'ять років першому в Криму клубу ділових жінок «Ріма». Його активістки саме навесні задумали і створили цю структуру, яка спершу називалася бізнес-клуб.

Нині на півострові діє 37 жіночих клубів і об'єднань.

Своє гасло учасниці клубу зашифрували в назві «Ріма» — розумна, ініціативна, мобільна, активна.

Вони готові надати одна одній і всім будь-яку підтримку: правову, фінансову, моральну, консультативну. Егоїсти тут не затримуються.

Ділові жінки переконані, що саме тепер жіночі демократичні організації мають отримати найбільший розвиток, бо сприяють проявам активної життєвої позиції, залученню жіноцтва до політичного і економічного життя суспільства.

➤ *Київ*

Дітям на молоко

З березня міська держадміністрація надаватиме щомісячну адресну допомогу в розмірі 10 гривень на кожну дитину віком до 16 років (учнів до 18 років) для придбання продуктів харчування. Це стосується малозабезпечених, багатодітних сімей, які виховують 5 і більше неповнолітніх дітей та перебувають на обліку в органах соціального захисту населення.

Право виплачувати матеріальну допомогу покладено на Головне управління соціального захисту населення.

➤ *Вінниця*

У поле — на ринковому «коні»

Учора в Вінниці Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко на регіональній нараді з головами держадміністрацій 16 областей, керівниками міністерств і відомств закликав провести нинішні весняно-польові роботи зовсім новими ринковими методами. Зробити це, за словами прем'єра, буде непросто: надто значним дотепер було втручання держави в забезпечення сільгоспвиробників. Але немає нічого важливішого, ніж в'їхати у весну на ринковому «коні».

Прем'єр підписав постанову про виділення 35 млн. гривень для компенсації 50 відсотків кредитів на закупівлю пально-мастильних матеріалів. Але виділені кошти будуть передані лише тим сільгоспвиробникам, які мають гарантовані умови для повернення кредитів. Перелік таких господарств визначатимуть місцеві органи влади.

Досягнута домовленість про надання облдержадміністраціям векселів банків на закупівлю нафтопродуктів. Віктор Ющенко повідомив, що найближчим часом до Верховної Ради буде передано законопроект про іпотеку землі.

У Вінниці відбулася зустріч Віктора Ющенка з прем'єр-міністром Молдови Димитру Брагишем.

➤ *Дніпропетровськ*

Новий завжди дорожчий

Удруге у Дніпропетровську подорожчав хліб. Цього разу винятково чорний. Щоправда, традиційні сорти чорного поки що продаються за старими цінами. Піднято ціну лише на хліб «Славутич», який випікають за новим рецептом. Але ніхто не дає гарантії, що й інші сорти, зокрема білий, незабаром не подорожчають. Адже вже відомо, що ось-ось відпускні ціни на борошно в регіоні знову зростуть.

«Доньки і син — моє багатство»

Біля старої із зеленими віконницями хати бавилося двоє цуценят. «Грізні» сторожі обійстя навіть для годиться не попередили своїх господарів про прибулу. Зате восьмирічна Валя і п'ятирічна Надійка відразу вибігли на поріг: «Ви до мами? — заіскрилися цікавістю веселі оченята. — Мама корову доїть, а ми сестричку Аллочку глядимо!» «Скільки ж вашій сестричці років?» «Один мі-і-сяць!» — дуетом «проспівали» дівчатка і, перепитавши, чи є в їхньої гості діти і які вони, охоче почали розповідати про свою маму, тата, старших сестер. Наталочці вже «аж 15 років», Ларисі — 10. «А брат наш Коля в армії служить!» — із гордістю повідомила Валя і додала почуте, очевидно, від старших: «Він там так виріс, що ми його й не візнали, коли приїжджав додому!»...

Вийшла з повітки мама з дійницею в руках, миловидна чорнява жінка. Познайомилися. Меланії Тимофіївні Криворот, або, як у селі кажуть, Мілі, виповнилося 39. Із них половину пропрацювала дояркою в місцевому колгоспі. «Синові було 10 місяців, як пішла на ферму, — пригадувала. — Тоді за тяжкий труд і недоспані ночі платили по совісті. Заробляла і по 300, і по 400 карбованців. Можна було прогодувати велику сім'ю, ще й будуватися...».

Перший шлюб виявився невдалий. Із другим чоловіком, Сергієм, котрий згодом також пішов працювати на ферму дояром, Міля планувала побудуватися. Спершу, щоб мати свій куток, купили майже край села стару хату з городом, що виходив до ставка. Одне за одним пішли діти, а в колгоспі, як і скрізь, дедалі більше погіршувалися справи. Почали затримувати зарплату, а коли зовсім перейшли на «палички», — про новий будинок годі було й думати, аби лиш вистачило прогодувати та зодягнути дітей... Щоправда, у колгоспі обіцяли виділити для багатодітної сім'ї тваринників новий дім, однак несподівано віддали комусь іншому. Домагатися свого Міля не пішла — не в її характері просити чи сваритися. «Що самі видбаємо у господарстві, продамо — ото й буде не дармове, а наше», — сказала старшим дітям, котрим особливо хотілося мати нові світлі кімнати...

— Мамо, а я рибу вже почистила! — підбігла до Мілі рухлива емоційна Валюша. — Можна тепер я корову до череди вижену? Діставши мамин дозвіл, підстрибуючи то на одній нозі, то на другій, дівчинка продовжувала щебетати: «Коли ми вранці з татом ловили у ставку рибу, я не зчулася, як заснула!.. Тато мене збудив, коли вже навудив риби. Ото сміху нам було!».

— У нашій сім'ї всі рибалки, — посміхнулася на доньчину розповідь Міля. — А найзавзятіші — Лариса і Валя. Вони сидітимуть над водою доти, доки не впіймають хоч одну рибину...

Повернулися зі школи Наталя і Лариса, скромно одягнені, акуратно причесані дівчатка. Чемно привіталися. Подякували за ласощі, якими відразу поділилися з ними менші сестрички. Розповіли мамі, до котрої зверталися з великою повагою, на «ви», про шкільні справи.

— Всі наші діти навчаються добре, — ділилася радощами і прикрощами Міля. — Коля після закінчення школи вступав до Харківського інституту національної гвардії. Однак через те, що, як з'ясувалося, програми сільських і міських шкіл неоднакові, — для дітей селян вони полегшені, — син до інституту «не пройшов». Тепер служить в армії. Приїжджав навесні у відпустку. Думає над тим, що після служби робити — чи знову спробувати щастя на вступі до вузу, чи відразу шукати роботу. Втім, і те й інше для дітей із багатодітних родин, в яких одне багатство — ті самі діти — майже недосяжне...

Турбувалася 39-річна мати і про своїх школяриків. Десь почула, що з нового навчального року всі підручники доведеться купувати, і засмутилася. Не зведе тоді сім'я кінці з кінцями. Не під силу їй буде забезпечити книжками чотирьох учнів... Тим паче, що чоловік залишив роботу на фермі. Вирішив знайти таку, де платять за працю гроші. А де її зараз знайдеш?!

Держава виділяє щомісяця на кожну дитину 6 гривень 70 копійок матеріальної допомоги. На ці «сльози» навіть хліба для всієї сім'ї не купиш. Ровесникам Сергія і Меланії часто-густо підсобляють батьки: завестися господарством, побудуватися. А це подружжя може розраховувати лише на самих себе. Бо обоє з багатодітних родин. У Мілиної мами — шестеро дітей і 18 онуків. Сергієвих батьків немає на білому світі.

І все ж Сергій та Меланія стараються, щоб їхні діти не відчували себе обділеними чимось порівняно з однолітками. Тому утримують чимале господарство, в якому кожна донька має «свою» тварину, і доглядають разом — за коровами, телятами, свиньми, кролями... Коли випроваджали Колю з відпустки на службу — добрі гостинці й свіжину повіз солдат своїм товаришам...

Зараз Міля у декретній відпустці з догляду за дитиною. У колгоспі їй ще досі не виплатили цілком зарплату, та вона звертається до голови правління лише тоді, коли особливо «припече». Добре було б усіх дітей оздоровити в санаторіях чи літніх таборах. Однак про це можна лише мріяти — путівки продаються із «захмарними» цінами, а на пільгові, очевидно, їздять діти з інших сімей... Не багатодітних. Писали ж про це торік обласні газети.

Перебуваючи якось у Кам'янці, зайшла Міля в районний відділ соціального захисту. Запитала, чи є хоч якісь пільги для матерів, котрі мають п'ятеро і більше дітей. «Нема, — коротко кинула якась із соцпрацівників. — То було при Союзі. При незалежній Україні нічого немає».

До речі, після приїзду з Лузанівки мені також в обласних управліннях не вдалося з'ясувати, чи мають право на пільговий проїзд в автотранспорті (хоча б на міжрайонні рейси) багатодітні матері, на плату за комунальні послуги, електроенергію, телефон... Чи видають їм посвідчення, чи нагороджують медалями. У Меланії та інших багатодітних матерів, з якими довелося спілкуватися, нічого цього немає. Рідна держава та її представники на місцях згадують про багатодітні родини лише тоді, коли потрібно призвати їхніх синів до армії...

Після обіду, коли сонечко заграло-заусміхалося у небі, винесли на подвір'я й Аллочку. Крихітне малятко заплющувало оченята від легенького вітерця і позіхало. Валюша і Надійка відразу потягнулися до сестрички, тихенько сперечаючись, хто з них буде водити Аллочку до дитсадка, коли вона виросте. Кожна хотіла бути в ролі вихователькі. Тим часом мама доручила найсерйознішій, десятирічній Ларисі, взяти найменшу сестричку на руки і показати їй, як розквітли під вікном розкішні квіти...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Меланія з п'ятьма своїми донечками.

Фото автора.

Абзац з листа

Усе красиво лише в казці

Все починалося прекрасно: ресторан «Столичний», музика, ми з подругою і її чоловіком за столиком п'ємо каву. І раптом підходить гарний чоловік, запрошує мене на танець, що став початком нашого щастя. Два роки минуло, як у казці — вранці кава в ліжко, увечері — квіти. Потім він мене покинув. Я думала, кохає мене, а він... любив мої гроші. Скінчилися гроші, зникло кохання. Минуло ще два роки, доки я це зрозуміла...

Марина Т.

Київ.

Фото з конверта

Чим не красуня наша бабуня?

Фото Ігоря КРАВЧЕНКА.

Риботин Коропського району Чернігівської області.

Увага: конкурс!

«Ой не ріж косу...»

Найдовша коса України — у кого вона?

«Голос України» запрошує наших читачок узяти участь у незвичайному конкурсі. В усі часи гордістю жінки-українки була коса. Оспівану в піснях і віршах, її берегли як зіницю ока. Час разюче змінює жіночі зачіски. Цікаво, чи є нині ті, хто ще плекає «русу косу до пояса»? А може, й до п'ят?

З'ясувати це — мета нашого конкурсу.

Листом (з фотознімком) повідомте нам, яка довжина вашої коси, і не забудьте назвати прізвище, ім'я, вік, а також адресу.

Фото переможця буде вміщено в газеті. «Найдовша коса України», звичайно, не залишиться без призу.

Ви нам писали

Чому повернули листа

На Українському державному підприємстві поштового зв'язку «Укрпошта» розглянули листа А. Ахмедова, якого він надіслав до редакції газети «Голос України».

Як повідомив заступник директора з питань експлуатації поштового зв'язку І. Чумак, працівники поштового зв'язку керуються Граничними тарифами на основні послуги зв'язку, затвердженими Державним комітетом зв'язку України, погодженими Міністерством економіки України та Міністерством юстиції України. Згідно з тарифами плата за пересилання міжнародного листа вагою до 20 г включно — 0,13 дол. США (наземним транспортом) та 0,16 дол. США (повітряним транспортом), понад 20 г до 100 г —0,26 дол. США (наземним транспортом) та 0,40 дол. США (повітряним транспортом). Оскільки лист А. Ахмедова важив 22 г, а сплачено за нього як за лист вагою до 20 г, він був повернений для доплати.

Абзац з листа

Я люблю вас!

Дякуємо усім, хто творить таку цікаву й змістовну газету. Читаємо «Голос України» сім'єю, осмислюємо, оцінюємо, радіємо й сумуємо разом з вами і стаємо іншими, ви наша єдина опора й надія! З 93-го передплачуємо ваше цікаве видання, не мислимо себе без нього — передплатили й на 2000 рік. Бажаємо добра, щастя, радості, шановні газетярі!

З повагою Галина КОВТУН.

Вахрушево Луганської області.

Куди прямуєш, селянине?

На селі худобу вирізано, врожайність полів упала в кілька разів, а матінка-земля кишить сплетінням осоту та пирію. Агротехніку відкинуто на 100 років назад, величезні земельні масиви скопують вручну. Села оніміли, соціалістично-колгоспних порядків уже немає, а капіталістичні ще не настали. Одне слово, селянство перебуває в стані соціальної катастрофи...

Г. ДЯЧОК.

Дрогобич Львівської області.

Боляче!

Пташенята зі зламаними крильцями

Цікавилися ви коли-небудь, про що мріють діти, зокрема молодші школярі? Звичайно, полетіти в космос, мати чарівну паличку, зустріти Діда Мороза, котрий подарує 500 порцій ескімо. А один хлопчина зізнався, що мріє знайти гаманець, в якому було б багато доларів. На запитання, що він з ними робитиме, мрійник з готовністю заявив: «Як що? Поїду жити за кордон!».

У цьому дитячому закладі діти мріють про інше. Аби в них відросли ніжки, аби на руках раптом з'явилося по п'ять пальців. Але це вже тоді, коли з плечей виростуть самі руки. Усе інше в них є: добрі, чуйні нянечки та вихователі, вчителі і медсестри. Є в них іграшки і телевізор, є книжки і уроки в школі. Немає, щоправда, тата й мами, але переважна більшість дітей і не знають, що це таке. Не знають і звідки вони, де народилися, бо не мали іншого дому, крім полового, де багатьох з них мами і залишили. Не бажаючи брати таку чи то напівлюдину, чи напівістоту. І стають вони з народження «державними дітьми». А мама подається далі, життєвими шляхами, якими ступає невпевненою, нетверезою ходою.

Гірко й боляче перебувати в цих стінах! Будинок-інтернат для дітей-інвалідів у Цюрупинську — єдиний в Україні заклад, де перебувають діти з найтяжчими вродженими патологіями психічного розвитку, а також з різними фізичними відхиленнями. Вік 230 вихованців —від 3 до 18 років. 130 з них, так звана перша категорія, це діти з фізичними вадами, але зі збереженим інтелектом. Вони навчаються у школі за спеціальною програмою. Серед дітей, що не підлягають навчанню, такі, котрі, так би мовити, лише усвідомлюють себе в навколишньому середовищі. Для решти цей світ обмежений перилами манежу або бильцями ліжка.

Збираючись до Цюрупинська, я налаштовувала себе на психологічне випробування: чула відгуки колег, котрі побували тут раніше. Мабуть, вгадуючи почуття тих, хто приходить уперше, директор дитбудинку Ганна Грибовська повела журналістів до груп, де вихованці свідомо виявляли щиру радість появі гостей і наперебій демонстрували свої успіхи.

Віталик Ракитянський показує свої роботи — прекрасні панно із соломки. Через кілька днів підліток у складі обласної делегації поїде до Києва, на фестиваль творчості дітей-інвалідів. Першокласниця Віта Марчук, у котрої немає ніг, але є по три пальці на руках, на наших очах починає вправно орудувати в'язальним гачком. А вихователька показує вже завершені роботи —ажурні серветки, комірці. Катруся Лигоміна теж в'яже серветки. Єдиним пальчиком єдиної руки. Найбільша її мрія — прокинувшись одного разу вранці, побачити, що в неї виросли ніжки. Дізнавшись, що її будуть фотографувати, дівчинка спритно зіскакує зі свого крісла-візочка і кидається до спальні вдягти улюблене платтячко. Неможливо описати, яким чином переміщується підлогою це чепурненьке дівчатко з грайливими очима! У темно-синій шкільній формі з білим комірцем вона нагадує симпатичного пінгвінчика. Катрусі пощастило —лікарі-ортопеди з Харківського інституту відібрали її в число дітей, котрих спробують протезувати. Дівчинка просто сяє — саме сьогодні надзвичайний день: увечері Катруся їде до Харкова! На фестиваль до Києва збирається й 13-річний Вітя Семеренко. У нього немає обох рук, але, незважаючи на це, він вміє писати. Кладу перед ним аркуш паперу, ручку і пропоную написати щось для газети. Лише на мить замислюється хлопчина і, притиснувши ручку до плеча підборіддям, виводить:

«Желаю счастья. Витя Семеренко».

Та це ще не все, що він уміє робити. Всівшись на килимі, знявши взуття та шкарпетки, хлопчина бере пальцями однієї ноги клаптик тканини, іншої — голку й нитку і починає вишивати. Пальцями, ногами повторюючи ті само рухи, що звичайно людина робить руками. Як і у всіх дітей, у Віті теж є мрія. От якби на Новий рік Дід Мороз подарував йому комп'ютер! Хлопчик упевнений, що освоїть його без проблем. Можливо, натискуватиме на клавіші пальцями ніг. Утім, можна спробувати й підборіддям.

Кажуть, коли Господь позбавляє людину одного, він удосталь дає їй іншого. У Наталки Крупинської бездоганний музичний слух. Дівчинка переспівує весь репертуар Алли Пугачової. Каже, навчилася по телевізору.

Гірко й боляче перебувати в цих стінах!.. Та й залишивши їх, не відчуваєш полегшення. Планета ступила у XXI століття. Політики зайняті розв'язанням проблем влади. Вчені ставлять важливі наукові експерименти. Всесвіт пронизаний плетивом комп'ютерних систем, хвилями теле- та радіоефіру. Людина йде вгору щаблями цивілізації. А в полоґових будинках народжуються хворі діти.

Передбачаю, хтось скаже: «А навіщо нам піклуватися і створювати умови для хворих дітей, коли треба дбати про здорових?». Звичайно, про здорових потрібно дбати. Однак стократ пильніше треба стерегтися й долати причини, а не наслідки. Чому з'являються на світ каліки? Звичайно, трапляється невідворотний збіг обставин. Але, як правило, це діти з так званих асоціальних сімей. А яблуко від яблуні...

Візьму на себе сміливість поділитися деякими власними думками вголос. Нас лякає сьогодні демографічна статистика. Населення в Україні вимирає, народжуваність падає. Практично немає здорових дітей. Багато розлучень, розбитих сімей, покинутих дітей, сиріт. Чому? Ми вчимо своїх чад математики, хімії, фізики. Хвалимо за п'ятірки, лаємо за двійки. Та озирніться на вчорашніх відмінників і двієчників. Хіба вплинуло знання цих дисциплін на їхнє сімейне життя? Незалежно від оцінок молоді люди далеко не завжди здатні на роль батьків, на роль вихователів своїх дітей. Утім, спробуйте відповісти на запитання: яким чином ми готуємо людину до сімейного життя? Адже для чого приходимо на цю землю? Аби продовжити життя. Можливо, сім'я, діти — головна місія людини? Гірко й боляче перебувати в цих стінах! Чим завинили ці діти? Чому народилися каліками? Кого хотів покарати Господь? Тих істот, котрі мають називатися батьком і матір'ю? То їм байдуже. Нас усіх? Аби випробувати на чуйність, на любов і милосердя? Примусити замислитися: чи правильно живемо?.. Гірко й боляче перебувати в цих стінах!..

... Кажуть, в американців є такий суспільний термін: шокова пропаганда. Це коли зім'ятий, сплюснутий автомобіль, що потрапив в ДТП, зі слідами перебування в ньому людей, везуть, демонструючи, автомобільними магістралями. Щоб водії бачили, чим може скінчитися зневажливе ставлення до вимог і правил руху. То, можливо, нашим молодим людям, котрим належить невдовзі розпочинати сімейне життя, варто спершу відвідати дитячий будинок у Цюрупинську? Аби їхні діти ніколи не мріяли про те, щоб у них відросли пальчики на руках...

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

Людина йде вгору щаблями цивілізації. А в пологових будинках народжуються хворі діти.

Приписка до щастя — квартирна прописка

Наталя Дусь — «бомж». «Бомж» не за способом життя, а за існуючим інститутом прописки, якої в жінки й немає.

А розпочалося все з... кохання. У 1988 році Наталя вийшла заміж. Через рік у подружжя Дусь народилася дочка Марина. А за рік по тому чоловік помер, залишивши у спадок своїй родині відомчу однокімнатну квартиру, де так і не встиг прописати ані законну дружину, ані доньку. Відтоді «квартирне питання» псує життя вдови.

Керівництво будівельного управління, якому належала квартира, довгий час відмовлялося прописати Наталю Василівну, але й не виганяло її з помешкання. Згодом стали подейкувати, що прописку незабаром скасують. І жінка трохи заспокоїлася.

Так усі ці роки без штампа в паспорті жили Наталя з Мариною на житловій площі, яка належала чоловікові. Не узгодивши вчасно із службою прописки цю невеличку формальність, сьогодні жінка змушена доводити свої права в суді.

У 1998 році, щоб нарешті прописатися у рідній домівці, де прожила 12 років, Наталя звернулася до Ватутінського суду столиці.

Згідно з чинним Житловим кодексом України, якщо особа живе у квартирі наймача і останній раптово вмирає, то той, хто там живе, автоматично її успадковує... Тому жодних проблем із справою Дусь не повинно було бути. Але вже другий рік питання не вирішується.

За цей час підприємство, якому належало житло, передало його у державний житловий фонд як вільну квартиру. Тепер від Наталі вимагають звільнити помешкання.

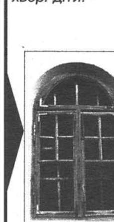
З'ясувалося, що види на цю однокімнатну квартиру має державне комунальне підприємство з утримання будівель, споруд та прибудинкової території Ватутінського району Києва. Воно подало до суду зустрічну позовну заяву, в якій вимагає виселити громадянку Дусь із спірної квартири без надання іншої житлової площі.

На думку представника українсько-американського бюро із захисту прав людини Петра Вексклярського, це грубе порушення прав дружини та дитини померлого власника квартири. І якщо суд усе-таки знайде спосіб відмовити Наталі у прописці, то її донька має стовідсоткові права на квартиру батька.

Існує неписаний закон: у судах розглядати цивільні справи роками. А ще, за традицією, наші судові установи в першу чергу захищають інтереси держави, а потім уже — громадянина. Сподіваємося, що ця справа піде за іншим, цивілізованим, сценарієм, і Маринка Дусь з мамою залишиться в отчому домі.

Ольга ВІТЕР.

Київ.

Існує неписаний закон: у судах розглядати цивільні справи роками

Напишу вам і я

Забуті урядом

Пенсії не одержуємо вже сім місяців, а ті, хто працює, не бачать зарплати п'ять років, тобто з того часу, як у президентське крісло сів Леонід Кучма. Не сподівалися, що на старості не матимемо на столі шматка хліба і стоятимемо з простягнутою рукою. Та й не милостиню просимо, а вимагаємо повернення заробленого...

Михайло ТРУШ.

Вишеньки Коропського району Чернігівської області.

Землю треба обробляти

Указ Президента України про розпуск КСП і перетворення орних земель на товар не захищає інтереси землеробів. Здійснення його приведе до збільшення числа власників земельних наділів, а кожному потрібні сільгосптехніка, організація її ремонту, міндобрива, врешті — збут вирощеного урожаю тощо. На жаль, нині село не готове до виконання президентського указу, а за такої ситуації тільки зростатиме невдоволення селян і кількість незораної землі.

Павло КОЛОШИН.

Тургенівка Синельниківського району Дніпропетровської області.

Сподівалися на краще, а похвалитися нічим

Після президентських виборів світло в селі вимикають коли заманеться. Увечері люди хочуть відпочити біля екрана телевізора, а доводиться «відпочивати» біля свічки. Телефон не працює, дороги нікудишні, млин будується вже понад десять років. Заробітної плати в колгоспі не виплачують. За газ, електроенергію треба платити щомісяця, купити щось в господарство потрібно, а за що?

Олександр СТЕПАНЕНКО.

Нечаївка Черкаського району Черкаської області.

Хто б нам життя продовжив?

Мені вже виповнилося вісімдесят. За постановою Верховної Ради України маю право одержати частину своїх заощаджень. А коли я звернувся до місцевого Ощадбанку, з'ясувалося, що до мене черга ще не дійшла, бо виплачують 84-річним. Навіть на поховання померлих протягом року не виплатили 150 гривень. От ситуація: живому гроші не дають, а помру — теж ні за що поховати. Що робити старим, хто їм продовжить вік? Який для цього потрібен закон?

Павло БУГАЙ.

Бориспіль Київської області.

Чужої біди не буває

Про лікування у кримському санаторії нашого хлопчика, який хворий на ДЦП, ми могли лише мріяти. Минулого року звернулися по допомогу до нашого депутата Анатолія Матвієнка. За його клопотанням Павлику було виділено путівку, і він підлікувався в євпаторійському санаторії «Іскра». Спасибі Анатолію Сергійовичу, що, незважаючи на зайнятість, він усе-таки знайшов можливість потурбуватися про нашу дитину.

З повагою, родина КУШНІРУКІВ.

Мала Тернівка Крижопільського району Вінницької області.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Кафе «У тьоті Рози»

— Заходьте, юначе, проходьте. Ви щось хотіли?.. Ні, що ви?! Туалет кооперативний давно вже закрили. Тепер тут моє кафе! А ви хіба не бачили вивіску?.. А ну ж бо, ходімо. Ну? Що отут написано?.. Ні, які «угрози»? Це «У «те» Ро-зи. «Те» означає «тьотя», от і виходить: кафе «У тьоті Рози»... Що «вибачайте»? Куди ви, юначе? Ні, вже як до мене потрапили — так просто я вас не відпущу... От чи знаєте ви, хто найкраще в Одесі готує? Ні, ви, звичайно, не знаєте. Так я вам скажу. Хай там що кажуть всілякі «олени», «ганни» і «тамари», найкраще в Одесі готує тьотя Роза. Пальчики оближеш! От було в мене семеро чоловіків, — ні, не одразу, по черзі, — царство їм небесне, так вони, як поїдять, оці самі пальчики облизують, обціловують... Ой, чого ж це я про мертвих?! До чого вам це?.. Сідайте, юначе, сідайте...

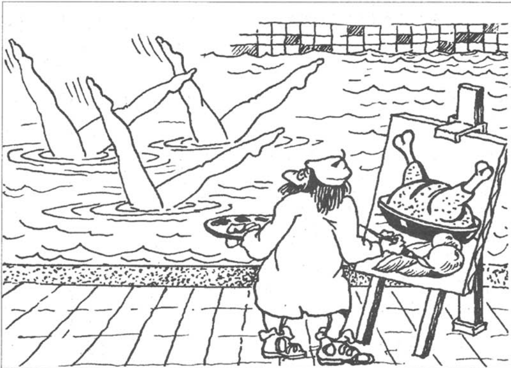
Що? Ой, про що ви кажете?! Ніхто ще тут не їв. І взагалі кафе ще не відкрилося, це я для вас виняток зробила. А те, що ви назвали крихтами, то це таргани, хай їм грець! Так ви зі скатертини струсіть їх на підлогу, і коли ви будете моторним, вони не встигнуть до вас у тарілку... Ну, то що замовлятимете?

Ну то як?! Меню перед вами...

Ой, який ви нетямущий! У мене по-сучасному, без папірців. Меню-загадка. Бачите оті квіти на скатертині?.. Так-от, це не квіти, це клякси. Я хотіла сказати, це — меню. Ви повинні вгадати, яка страва який слід залишила. А потім обрати собі... Що, не можете вгадати? Тоді я вам пораджу третє зліва. Ви тільки понюхайте!.. Що, незрозуміло? Всі однаково пахнуть? А ви нігтиком вколупніть, покуштуйте... Не можете вгадати? Ну, то я вам підкажу: це те, що кудкудакає, тушковане під червоним соусом. Подавати?..

Я так і знала! Ви знаєте, сон мені був, що ви саме це замовите. Так я зранку — на Привоз. Ви тільки гляньте, яка красуня!.. Ой, та де ж вона? Ціпу-ціпу-ціпу... От дурна птиця, щоб ти свою маму більше не побачила! Ти ж мені весь салат порозкидувала!.. Стій!.. Ловіть її, вона до вас побігла... Ой, ну що ж ви?! Не спромоглися курку спіймати, а як же ви одружуватися збирається?! А ця дурепа?! Тепер тинятиметься вулицями сиротою, спатиме в закутку, як бомж... І це замість того, щоб бути, як належиться справжній птиці, на столі з гордо піднятими лапками. А з вами мені що робити? Так і підете, не покуштувавши, як готує тьотя Роза. А тьотя Роза тоді сидітиме й думатиме, що так і не вдалося їй стати буржуйкою... І ще тьотя Роза пригадає сусіда Григорія Марковича, який порадив вкласти ваучер у кооперативний туалет... І Васю, двірника нашого, який теж туди: «Приватизуй, Розочко, кафе зробиш. А я тобі допоможу, вивіску намалюю. Мітла, вона десь таки пензель нагадує. А мені байдуже, чим махати...». А тьотя Роза, дурепа стара, щоб вона жила на саму пенсію!.. Слухайте, юначе, а може, вони буквально мали на увазі?

Юрій АЗАНОВ.

Мал. Вадима **ВАСЮШКІНА.**

Депутатський коник

«До мене звернулась листоноша зі скаргою, що у неї забрали коня і тепер нічим возити пошту. Я втрутився, коня повернули, і що, ви гадаєте, придумала ця жінка. На радощах зробила напис: «Кінь імені Развадовського». Так і їздить».

З інтерв'ю народного депутата України по 69-му виборчому округу В. Й. Развадовського.

Коні трудяться у селах
Усякої масті.
Є повільні й дуже швидкі,
Немовби у казці.
Є коники сиві-сиві,
І гніді, і карі,
Вони тягнуть однокінки
І вози у парі.
Один коник славно-славно
Служив листоноші.
Він возив по селах людям
Посилки і гроші.
Бюрократ один поглянув
На коника ласо.
— З нього, — каже, — буде добре
на ковбаси м'ясо.
Жінка пише депутату
Про гірку новину.
Депутат розпорядився:
«Верніть конячину!»
Возить коник все, що треба
Людям в добру пору.
З гори возика гальмує
Й витягає вгору.
Біга коник врятований
Радо, аж стрибає,
Бо тепер він депутатський
Уже «статус» має.

Василь ДОМЧИН.

Житомир.

7 мішків гречаної вовни

Нові радощі

Четверо близнят-новонароджених з'явилося у сім'ї Залужних — Семена Архиповича і Марії Панасівни. До цього в них уже було семеро дітей. Після пологів Марія Панасівна почуває себе нормально. Стан здоров'я Семена Архиповича після таких радощів поліпшується у реанімаційному відділенні райлікарні.

Архітектурний шедевр

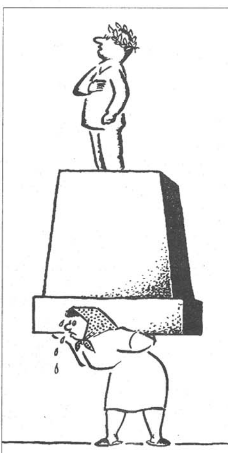
Оригінальний проект дитячого садка розробили архітектори міста П. Креслення споруди має вигляд величезного амбарного замка. Характерною особливістю новинки є електронне табло, на якому і вдень, і вночі висвічується текст: «У зв'язку з погіршенням демографічної ситуації виховання дітей — на плечі бабусь і прабабусь».

Сімейна реліквія

Є така в пенсіонерів Василя Онисимовича і Тетяни Никифорівни Хатницьких. У вільні від перегляду телесеріалів хвилини вони дістають із шухляди цю реліквію і радіють, радіють... І щастя осяває їхні старечі, помережані зморшками, обличчя. Роки, роки.. Якось вклали старенькі у шухляду ваучер і тепер милуються ним, немов діти. У старих є хоч якась розрада у житті.

Іван ТОКАРЧУК.

Камінь-Каширський.

Мал. Василя **ФЛЬОРКА.**

Фе-міні-зми

➤ А, між іншим, для вищих ешелонів наші жінки також рейки клали.

➤ Усі жінки грішниці, шкода лише, що не кожній вдається согрішити.

➤ Жіночі ноги не старіють, старіють лише наші погляди на них.

➤ Якщо з вас варять воду, може, державою керують куховарки?!

➤ Наші діти — це ще квіточки. Якщо їх поливати, з них виростуть ті ще фрукти.

➤ Мудра жінка знає: чоловіка гуди або не гуди, йому аби погудіти.

➤ Накаркала мені жінка, накаркала: вже третій карк росте.

➤ Аби жінка була впевнена, що то останній крик моди, треба цю... моду вбивати на місці.

➤ Це жінки фарбуються, а чоловіки перефарбовуються.

➤ Почуття прив'язаності зникає з путами Гіменея.

➤ Телиця рицаря не шукає, рицаря шукає кобила.

Флоріан БОДНАР.

Поради жінці

➤ Якщо прагнете позбутися зайвої ваги, не слід звертатися до засобів типу «Гербалайф» та інших спалювачів жиру — спробуйте прожити на саму зарплату.

➤ Якщо вареники у вас вийшли — тісто окремо, начинка окремо, не засмучуйтеся: скажете гостям, що готували бульйон з галушками.

➤ Якщо у подарованому вам флакончику французьких парфумів «Кліма» справді виявляться французькі парфуми «Кліма», не дивуйтеся. Зрідка трапляється й таке.

➤ Якщо астрологічний довідник пророкує вам у цьому місяці невдачу, проігноруйте його і зверніться до іншого.

➤ Якщо директор пропонує вам піти на півроку у відпустку за власний рахунок, поцікавтеся, яку суму він мав намір на цей рахунок переказати.

➤ Якщо очікуєте дитину, наберіться терпіння. Вона неодмінно з'явиться, коли їй стане щось від вас потрібно: гроші, речі або квартира.

➤ Якщо вирішили розійтися з чоловіком і при цьому не можете поділити дитину, є вихід: заведіть іще одну.

➤ Якщо лячно вечорами ходити самій, знайдіть собі надійного охоронця. Бажано одного і — на все життя.

Савелій ЦИПІН.

Мал. Василя **ФЛЬОРКА.**

Зарплата

— Ларисо, ану вгадай, що приніс?

— Квитки на футбол.

— Лариса, роблю підказку: те, що приніс, знаходиться в цьому мішку.

— Що ж ти там притягнув? Не знаю, здаюся.

— Ларисо, у цьому мішку зарплата...

— Брешеш? Знущаєшся, жартуєш!

— Говорю, зарплата, значить зарплата.

— Сергійчику, любий, коханий, золотий!.. Так. Перш за все розрахуємося з боргами, потім накупимо харчів —повнісінький холодильник! Потім черевики, чобітки, шубку, автомобіль, квартиру...

— Яку ще квартиру?

— Нову, хоча б двокімнатну.

— Еге ж, непогано, тільки цікаво мені знати, за які кошти ти зібралась її купляти?

— Тобто як це за які? А хто тільки-но присягався, що у цьому величезному мішку — зарплата?

— Я і не відмовляюся від своїх слів. Там і є зарплата, точніше, карбамід. Це таке добриво, дуже гарне. Цього разу нам давали зарплату карбамідом.

Олександр ПЕРЛЮК.

Хочеш жити — умій вмирати від кохання

Троянди з колючками — від Франца-Йосифа

Як учитися — то на відмінно, як пити каву, то цісарську, як падати, то з високого коня! Такою є «планка» львів'янки Тетяни Нікітчин, бізнес-леді і музиканта. Вона сама встелила свою дорогу трояндовими пелюстками. Два ошатні павільйончики (дерево і скло) під назвою «Цісарська кава» розташувалися у самому центрі міста — на проспекті Шевченка і на площі Івана Підкови. Смачнішої кави, аніж «Франц-Йосиф», та ще й за помірну ціну — 1 грн. 10 коп., у Львові не знайдете. Кава за ексклюзивним рецептом, з травами. Піснія, а не кава!

Тетяна мріє про власну музичну студію, про павільйон, де можна буде і каву пити, і квіти з сувенірами придбати, і музику гарну послухати.

Власне, заради пісень (і всього прекрасного) ці кав'ярні і з'явилися. Тетяна Нікітчин закінчила Львівську консерваторію (клас скрипки), працювала у Львівській, Івано-Франківській, Закарпатській, Кримській філармоніях. На привабливу дівчину звернули увагу кінематографісти, голова пішла обертом, та знайшлися мудрі люди й відрадили.

З нагоди зустрічі Тетяна принесла аудіокасету (вона не популяризує свою творчість у власних кав'ярнях), і в павільйоні зазвучала її головна пісня — «Молитва»:

Мій Боже, шлях душі означ,
Скрипи добро в її основі.
Мої гріхи мені пробач.

Дев'ять років тому вона познайомилася з автором цього поетичного тексту, математиком за фахом. Він подарував їй свою першу поетичну книжку «Контур». Ці рядки одразу ж вилилися в пісню. Потому співзвучність душевних струн надихне її на десятки інших пісень на слова цього автора. Вона їх не пише, пісні самі вихлюпуються з душі, буває —сняться.

Минуть роки, і її співавтор Василь Куйбіда стане міським головою. А романтична Тетяна ввійде у роль бізнес-леді. Але збірка спільних пісень досі не вийшла друком «під патронатом міського голови»!

До власного бізнесу її почасти спонукали потенційні спонсори. Як багатообіцяюче вони зазирали у вічі красивій жінці й казали: «Заходьте, дасть ся чути». Ввічливо-принизливі галицькі штучки! Горда душа не витримала. І Тетяна попросила Творця стати її головним меценатом. 1990 року у Тетяни і Павла, лікаря за фахом, народилася донечка Юля. Саме тоді інтелігенція зіткнулася з проблемою виживання. Разом із донечкою з'явилася на світ відчайдушна ідея: збудувати у дворі поряд з домом теплицю й вирощувати овочі. Так і зробили. Огірки та помідори вродили на славу —усім друзям і знайомим вистачало.

Хтось порадив, що вигідніше вирощувати троянди (голландських квітів тоді ще не було на наших ринках). Роздобули елітні кущі, розпитали, як доглядати, — і почалось. Коли викладачка консерваторії Юлія Онищенко побачила свою вихованку на Галицькому базарі з квітами в руках (а руки —подряпані колючками), вона запропонувала Тетяні гаряче какао: «Дитинко! Ти ж, мабуть, змерзла, зігрійся!» Сусіди по прилавку зігрівалися горілкою і позирали мов на білу ворону. Підійшов якось «панок»:

— Така гарна дівчина — квіти продає.

— Добре, що не себе, — відрізала Тетяна. Той зніяковів, вибачився. Колючки не раз боляче ранили руки й душу, зате яке щастя усвідомлювати: ти сама собі стелиш пелюстки троянд під ноги. До речі, голландські троянди так і не склали конкуренції. Вони на прилавку свіжі, а ввечері вже в'януть. Тетянині троянди трималися більше тижня. Оптові покупці, знаючи це, закуповували їх партіями. Завдяки трояндовому бізнесу добудували будинок, з'явився первинний капітал для «Цісарської кави». Тепер теплиці тимчасово спорожніли.

Одні «колючки» зникли, з'явилися інші. Нині у її підпорядкуванні — 17 працівників. Найболючішим було те, що люди, яким давала роботу й заробіток, обманювали і при цьому клялися дітьми. Десяту частину заробленого, як Бог велів, віддає на допомогу стражденним.

Суєта сует тече одним руслом, а пісні народжуються в іншому. Разом із новими фантастичними ідеями. Тетяна мріє про власну музичну студію, про павільйон, де можна буде і каву пити, і квіти з сувенірами придбати, і музику гарну послухати.

Логотип своєї фірми «Лорелея» (міфічна співачка, що зачаровує голосом) Тетяна намалювала сама. «Лорелея» існує для того, щоб народжувалися такі пісні, як «Княжі душі» на слова Богдана Стельмаха, що була визнана кращою піснею року про Львів.

Все це — як різдвяна казка. Але вона просто вірить у магію добрих дій, за які їй і воздається. Не треба бідкатися, не треба їхати на заробітки. Кожний, за її твердим переконанням, навіть за нинішніх обставин може знайти на Батьківщині і свій хліб, і свої троянди.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Повертаючись до надрукованого

У наших друзів переміни, а в сонечка — день народження

Постійні читачі «Голосу України», мабуть, не забули публікацію «І вишите життя на тому килимі» в нашій газеті за 15 червня минулого року. У ній йшлося про те, як жорстоко обійшлася доля з подружжям Кибукевичів-Азанкових з райцентру Рокитне, що на Рівненщині. Ніна в дитинстві перехворіла поліомієлітом і відтоді не може ходити. Її чоловіка Валерія біда спіткала в юності, коли на уроці початкової військової підготовки під час стрільби куля випадково влучила йому в хребет. Відтоді ноги не слухаються.

Однак ці молоді люди мужньо зносять гіркоту долі, знайшли і покохали одне одного. Є в їхній сім'ї сонечко — донька Даринка, яку вони люблять понад усе на світі. А коли є злагода, любов і взаєморозуміння, то й життєві труднощі (пенсія в інвалідів мізерна, здоров'я час від часу підводить) долати легше. Не чула від Кибукевичів-Азанкових нарікань, ні на кого не розраховують, самі намагаються розв'язати свої проблеми. Хоча, як каже Ніна, без добрих людей їм жилося б набагато важче. Але була в подружжя заповітна мрія — легкий візок, на якому можна було б пересуватися по квартирі (візки для вулиці у них є). Раніше для цього доводилося самим придумувати і виготовляти пристосування, як це робив Валерій.

Від дня публікації минуло трохи більш як півроку. Весь цей час редакція тримала в полі зору героїв публікації. І, звичайно, стукала у двері різних інстанцій, щоб допомогли подружжю. Приємно, що у цей нелегкий і навіть жорстокий час не зачерствіли серця людей — вони здатні співпереживати, співчувати і допомагати. Керівники Рокитнівського району — голова районної ради Юрій Кичатий та голова райдержадміністрації Олександр Капітула — подбали, щоб ця сім'я однокімнатну квартиру змінила на двокімнатну. Отож більше простору для маленької Даринки, яка, як і всі діти, любить рухливі ігри. Тож свій день народження кохана доня мами і татуся святкуватиме вже в новій квартирі.

А ще на нашу публікацію відгукнувся начальник управління соціального захисту населення Рівненської облдержадміністрації Георгій Сладковський — людина чуйна і надзвичайно милосердна, про що свідчать і відгуки в редакційній пошті, що надходять на адресу корпункту на Рівненщині. Він подбав про те, щоб Кибукевичі-Азанкови одержали інвалідний візок для пересування по квартирі. Ви бачили б, як зраділо подружжя, бо той візок розв'яже чимало їхніх проблем.

Дякуємо за чуйність усім, хто відгукнувся на нашу публікацію. Зичимо благодійникам і подружжю Кибукевичів-Азанкових здоров'я, лише радощів від життя.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

У номер

➤ **Київ**

Законопроект буде доопрацьовано

У Києві Центр комерційного права України провів «круглий стіл», де обговорювався проект закону України «Про податок на доходи фізичних осіб». У цьому заході брали участь представники різних гілок влади, ЗМІ, українських та зарубіжних установ та організацій, експерти права та спеціалісти з податкового законодавства, а також звичайні платники цього податку.

Під час обговорення учасниками було висловлено чимало зауважень до законопроекту. На їхню думку, його текст є надто складним для сприйняття пересічною людиною, що, як вважають експерти, може призвести до його «специфічного» тлумачення з боку податківців. Крім того, окремі положення націлені на дискримінацію деяких категорій платників, а також обмеження певних конституційних прав та свобод (свободи пересування, вибору місця проживання тощо).

За результатами обговорення учасниками було дано цілу низку конкретних пропозицій щодо вдосконалення запропонованого законопроекту, серед яких можна виділити перенесення обов'язків оподаткування і декларування доходів з роботодавця на самих фізичних осіб, що мало б стимулювати підвищення оплати праці, що, в свою чергу, тягне зростання податкових надходжень.

На жаль, дати чітку відповідь на запитання про розміри ставок податку сьогодні досить важко. Адже, пройшовши друге читання в Верховній Раді України, обговорюваний законопроект був відправлений на доопрацювання. За словами народного депутата С. Терьохіна, шкала ставок податку також потребує вдосконалення.

➤ **Кіровоград**

Жінок привітають на площі

Концертна програма «Вітаємо зі святом усіх жінок!» за участю художніх колективів області відбудеться 8 березня на центральній площі Кіровограда. Це лише один із заходів, розроблених міським відділом культури. Розпочалося свято в неділю театралізованою виставою «Зустрічаємо Масляну!». Закінчиться дійство 12 березня програмою "Прощай, зимо! Весно, здрастуй!" і урочистим спаленням опудала зими.

➤ **Луцьк**

Кому — кредити. А нам — «гуманітарка»

Сьогодні волонтери Агентства США з міжнародного розвитку презентуватимуть в облдержадміністрації новий благодійний проект. Згідно з ним нинішнього року на Волинь надійде гуманітарна допомога на кілька мільйонів доларів. Одяг, медичне обладнання, товари повсякденного вжитку одержать лікарні, інтернати, будинки дитини, школи, багатодітні сім'ї, малоімущі, престарілі.

➤ **Фотофакт**

Смак цукерок виробництва ЗАТ «Хмельницька кондитерська фабрика» відомий далеко за межами не лише області, а й України. Принаймні на міжнародних виставках в Росії, Італії, Німеччині чи у Франції вони завжди одержують високі оцінки.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Правління ВАТ «Малинська паперова фабрика»

повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів товариства, які відбудуться 21 квітня 2000 року об 11.00 в приміщенні Будинку культури ВАТ «МПФ» за адресою: м. Малин Житомирської області, вул. Гамарника, 11.

Реєстрація учасників з 9-ї до 11-ї години.

Порядок денний:

1. Звіт про результати діяльності товариства у 1999 році.
2. Звіт ревізійної комісії товариства.
3. Про розподіл прибутку за 1999 рік та затвердження плану розподілу прибутку на 2000 рік.
4. Затвердження плану перспективного розвитку підприємства.
5. Про внесення змін до статуту ВАТ «Малинська паперова фабрика».
6. Затвердження Положення про Спостережну раду ВАТ «Малинська паперова фабрика» та Положення про Правління ВАТ «Малинська паперова фабрика».
7. Внесення змін до складу Спостережної ради ВАТ.
8. Вибори Голови Правління ВАТ.
9. Вибори ревізійної комісії ВАТ.

Для участі в зборах необходно мати при собі:
— документ, що посвідчує особу акціонера або його представника;
— доручення на право участі в зборах (для представників юридичних та фізичних осіб).

Телефон для довідок: (04133) 5-43-79.

Правління відкритого акціонерного товариства «Факел»

повідомляє акціонерам, що Загальні збори акціонерів ВАТ «Факел» відбудуться 22 квітня 2000 року о 10.00 за адресою: Київська обл., м. Фастів, пл. Перемоги, 1, Міський палац культури.
Реєстрація акціонерів 22 квітня з 7.45 до 9.45.

Порядок денний:

1. Про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ «Факел» за 1998-1999 роки.
Звіт Правління ВАТ «Факел».
2. Звіт Спостережної Ради.
3. Звіт Ревізійної комісії.
4. Про розподіл прибутку за результатами виробничо-господарської діяльності ВАТ «Факел» за 1998-1999 роки.
5. Обрання Голови правління.
6. Обрання Спостережної Ради.
7. Обрання ревізійної комісії.
8. Внесення змін до Статуту та Положень ВАТ «Факел».
Затвердження Статуту та положень ВАТ «Факел».
9. Про першочергові заходи по виходу з кризи ВАТ «Факел».
10. Про створення юридичних осіб, у тому числі дочірніх підприємств.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі:
— документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника;
— довіреність на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Телефон для довідок: 8(04465) 5-13-56.

До уваги акціонерів ВАТ «Кременчуцький хлібокомбінат»
Правління ВАТ «Кременчуцький хлібокомбінат»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 21 квітня 2000 р. о 10.00 в приміщенні актового залу Льотного коледжу цивільної авіації за адресою: м. Кременчук, вул. Перемоги, буд. 17/6.
Реєстрація учасників з 8.00 до 9.45.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 р. та основні напрями діяльності товариства у 2000 році.
2. Звіт головного бухгалтера, затвердження річного звіту та балансу товариства за звітний період, розподіл прибутку за 1999 рік.
3. Звіт та висновки ревізійної комісії за звітний період.
4. Звіт спостережної ради.
5. Плановий розподіл прибутку на 2000 рік.
6. Про збільшення статутного фонду, шляхом випуску додаткової кількості акцій.
7. Внесення змін та доповнень до статуту.

Повідомлення про збільшення Статутного фонду ВАТ «Кременчуцький хлібокомбінат»

1. Збільшення Статутного фонду проводиться з метою залучення додаткових коштів, які будуть направлені на поповнення обігових коштів підприємства. Збільшення Статутного фонду здійснюється шляхом додаткового випуску акцій. Статутний фонд збільшується на 240189 гривень.
2. Статті 5.1 та 5.2 розділу 5 Статуту передбачається викласти у наступній редакції:
Ст. 5.1 «Статутний фонд товариства становить 610 (шістсот десять) тис. грн.».
Ст. 5.2 «Статутний фонд поділено на 2440000 (два мільйони чотириста сорок) тисяч штук простих іменних акцій, номінальною вартістю 0.25 грн. кожна».
3. Додатково випускається 960756 штук простих іменних акцій, номінальною вартістю 0.25 грн. кожна. Загальна номынальна вартість акцій додаткового випуску становить 242189 грн. кожна. Загальна номінальна вартість акцій додаткового випуску становить 242189 грн.
4. Акції розповсюджуються шляхом відкритої підписки. Переважне право на придбання додатково випущених акцій мають акціонери ВАТ «Кременчуцький хлібокомбінат».
5. Дата початку і закінчення підписки визначається загальними зборами акціонерів за поданням Правління.

Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів — доручення, оформлене згідно діючого законодавства.
Телефон для довідок: 3-51-85, факс 3-90-03.

Правління ВАТ «Кременчуцький хлібокомбінат».

Відкрите акціонерне товариство «Віта»

Запрошує акціонерів на чергові загальні збори, які відбудуться 20 квітня 2000 року об 11.00 за адресою: 09109, Київська область, м. Біла Церква, вул. Сквирське шосе, 29.

Порядок денний:

1. Звіт про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік. Розподіл прибутку та основні напрями діяльності на 2000 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Про внесення змін до Статуту.

Проект змін до статуту:

Статтю 29 доповнити словами: «За підсумками календарного року».
Реєстрація акціонерів з 9.00 до 10.30.
Для участі у зборах акціонеру необхідно мати документи, що посвідчують особу, а для довірених осіб додатково доручення на право голосування.
Телефон для довідок: (263) 6-14-38.

Правління ВАТ «Віта».

ВАТ ВКФ «Хмельницькнафтопродукт»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 21 квітня 2000 р. за адресою: м. Хмельницький, вул. Соборна, 57 в актовому залі Ради Федерації профспілок Хмельницької області об 11.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про діяльність ВАТ за 1999 р. та затвердження основних напрямів діяльності ВАТ на 2000 р.
2. Звіт головного бухгалтера Ревізійної комісії ВАТ і затвердження річного балансу за 1999 р.
3. Про розподіл прибутку та порядку виплати дивідендів за 1999 рік. Затвердження порядку розподілу прибутку на 2000 рік.
4. Переобрання Спостережної Ради (внесення змін в склад).
5. Затвердження переліку та вартості майна, яке передається в заставу.

Реєстрація учасників зборів проводиться з 9.00 до 11.00 21.04.2000 р.
Для участі акціонерів у загальних зборах при собі необхідно мати документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів доручення, оформлене у встановленому порядку та документ, що посвідчує особу.
Тел. для довідок: (0382) 55-03-42, 55-94-04.

Правління ВАТ.

Вниманию акционеров Акционерного Восточно-Украинского биржевого банка «Грант»!

27 апреля 2000 года в 16.00 состоится общее собрание акционеров банка по адресу: г. Харьков, проспект Московский, 75. Регистрация акционеров производится с 15.00 до 16.00.

Повестка дня:

1. Отчет Правления банка о результатах работы за 1999 г.
2. Отчет Совета банка, перспективы развития банка «Грант» и стратегия действий в современных экономических условиях.
3. Об отзыве и избрании членов Совета банка.
4. Отчет ревизионной комиссии.
5. Утверждение баланса доходов и расходов, распределение прибыли банка и дивидендов акционеров.
6. Об утверждении формирования страхового резерва, возмещения возможных потерь по кредитным операциям за счет нераспределенной прибыли прошлых лет.

Телефон для справок: 14-09-52.

Правление банка «Грант».

Повідомлення
Про проведення загальних зборів акціонерів ВАТ «Зерно»

Відкрите акціонерне товариство «Зерно» **повідомляє:**
21 квітня 2000 р. в 12.00 відбудуться річні загальні збори акціонерів за адресою: Чернівецька обл., м. Заставна, вул. Бажанського, 78, в приміщенні Клубу ВАТ «Зерно». Реєстрація акціонерів з 9.30 до 11.30.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності АТ за 1999 р. та напрями діяльності Товариства на 2000 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження річного звіту правління Товариства та балансу: висновків ревізійної комісії;
звіту спостережної ради.
5. Визначення порядку покриття збитків Товариства.
6. Створення дочірнього підприємства.
7. Формування органів управління Товариства.

Просимо вас прибути на збори (при собі мати документ, що посвідчує особу) або направити своїх представників з виданням доручення, яке має бути засвідчене нотаріусом, сільською (селищною) радою, Правлінням товариства або реєстратором.
Тел. для довідок: (03737) 2-15-65; 2-15-08; 2-17-38.

Правління ВАТ «Зерно».

Повідомлення про скликання загальних зборів акціонерів відкритого акціонерного товариства «Овруцький хлібозавод»

Шановний акціонере!

Повідомляємо, що згідно з рішенням правління загальні збори ВАТ «Овруцький хлібозавод» відбудуться 25 квітня 2000 р. за адресою: м. Овруч, вул. Налепкі Репкіна, 10, у приміщенні хлібозаводу.
Початок о 12.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарську діяльність за 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затверження річного звіту та балансу. Затвердження розподілу чистого прибутку за 1999 рік та нормативів розподілу чистого прибутку на 2000 рік.

Правління звертається до Вас із проханням взяти участь у зборах особисто або шляхом видачі відповідного доручення голові правління ВАТ «Овруцький хлібозавод».
При собі мати документ, що посвідчує особу або доручення на представництво.
Початок реєстрації 25 квітня 2000 р. о 9.00, закінчення об 11.30 (за 30 хвилин до початку зборів).
Телефони для довідок: 3-33-41, 3-32-96.

Правління ВАТ «Овруцький хлібозавод».

ВАТ «Дніпропетровський дослідний завод програмно-технічних засобів і систем»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 27 квітня 2000 р. о 14.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Панікахи, 2.
Початок реєстрації з 12.00.

Порядок денний:

1. Звіт органів управління ВАТ.
2. Внесення змін до статуту і внутрішніх документів ВАТ.

Довідки по тел. (0562) 659423.

Арбітражний суд Запорізької області

(м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4)
за заявою Немирівської МРДПІ Вінницької області порушив справу № 5/4/619 про банкрутство приватного підприємства автотранспортного підприємства «АвтоЗАЗ» (332440, Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Перемоги, 43, р/р 26007208105001 в Бердянському відділенні КБ «Приватбанк»).

З претензіями звертатися в місячний строк з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Чернівецької області,

розташований за адресою: 58000, Чернівці, вул. О. Кобилянська, 14, порушив справу № 7/485-411/Б про банкрутство Німецького підприємства «ГІД» (Чернівці, вул. О. Кобилянської, 53/29), р/р 260023018255/63 в Чернівецькому ГВ ПІБ, МФО 356163, інд. код. 22837448.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця від дня публікації оголошення.

МПП «Імпульс» код 19262760 ліквідується.

Претензії приймаються протягом 2-х місяців за тел. 290-76-02.

Херсонське ВАТ підприємство «Облагропостач»

повідомляє, що 21 квітня 2000 року о 9.00 у приміщенні актового залу відбудуться загальні збори акціонерів з порядком денним:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності підприємства за 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії за вищезазначений період.
3. Затвердження кандидата в члени правління.
4. Вибори нового голови правління.
5. Про створення дочірнього підприємства на базі Каланчацької філії.
6. Організаційні питання.

Правління ВАТ.

АКБ «Фінбанк»

повідомляє, що 26 квітня 2000 року о 17 годині в приміщенні малого залу Одеської обласної адміністрації (м. Одеса, пр. Шевченка, 4) відбудуться загальні збори акціонерів банку з **порядком денним**:

1. Звіт Правління про підсумки діяльності за 1999 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії про підсумки діяльності за 1999 рік.
3. Звіт про результати аудиторської перевірки банку за 1999 рік аудиторською фірмою «Одесінаудит».
4. Збільшення Статутного фонду банку.
5. Організаційні питання.

Збільшення статутного фонду банку до 16 700 000 гривень проводиться за рахунок капіталізації дивидендів і додаткового випуску простих іменних акцій кількістю 700 000 штук номінальною вартістю одна гривня за одну акцію.
Проект змін до статуту, початок і закінчення підписки при додатковому випуску акцій, порядок відшкодування власникам акцій можливих збитків, пов'язаних із змінами статутного фонду, приймається загальними зборами акціонерів.
При додатковому випуску акцій акціонери користуються переважним правом на придбання додатково випущених акцій. Особи, які підписуються на акції, беруть участь у голосуванні про затвердження результатів підписки на додатково випущені акції. Акціонери користуються також іншими правами, передбаченими законодавством і статутом банку.
Акціонери можуть ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним зборів в приміщені банку, к. 104, пр. Шевченка, 4, м. Одеса.

Правління АКБ.

АТЗТ Торговий дім «Альфа»

повідомляє, що загальні збори відбудуться 25 квітня 2000 р. о 15.00 за адресою: м. Миколаїв, вул. Радянська, 13 в приміщенні адміністрації ТД «Альфа».

Порядок денний:

1. Звіт голови АТ про фінансово-господарську діяльність у 1999 р.
2. Розподіл прибутку та розподіл дивідендів між акціонерами за 1999 р.
3. Переобрання ревізійної комісії.
4. Про збільшення статутного фонду.

Телефон для довідок: 47-33-10.

До відома акціонерів ВАТ «Здолбунівський завод нестандартного обладнання»:

Адміністрація ВАТ «Здолбунівський ЗНО» повідомляє, що чергові збори акціонерів відбудуться 21 квітня 2000 року о 10.00 за адресою: м. Здолбунів, вул. Грушевського, 28.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 1999 рік.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії.
3. Обрання голови ревізійної комісії.
4. Внесення змін до статуту ВАТ.
5. Інше.

Реєстрація з 8.00 до 9.30.
Довідки за тел.: 22-26.

Загальні збори акціонерів ВАТ «Насінницьке господарство «Хрещатик»

відбудуться 21 квітня 2000 року о 12.00 за адресою Чернівецька область Заставнівський район, с. Звенячин, приміщення будинку культури.

Порядок денний

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Реорганізація товариства.
4. Паювання землі.
5. Інші питання.

Акціонерам необхідно мати документ який посвідчує особу для представників акціонерів додатково доручення на право участі в зборах.
Довідки за телефонами (03737) 2-36-43; 2-36-36

ІНФОРМАЦІЯ

Про першу емісію акцій відкритого акціонерного товариства «Корпорація «Медіа Простір»

1. Повне найменування майбутнього акціонерного товариства: Відкрите акціонерне товариство «Корпорація «Медіа Простір».

2. Відомості щодо засновників, уповноважених проводити дії щодо підписки на акції, із зазначенням номерів телефонів та телефаксів: Філонова Вікторія Юріївна, на підставі доручення, посвідченого 6-ю Київською державною нотаріальною конторою 23 лютого 2000 року за р. № 11-1138. **Телефон/факс у м. Києві 416-2583.**

3. Предмет та мета діяльності:
- створення та розповсюдження рекламної продукції;
- редакційно-видавнича діяльність;
- створення різноманітних баз даних, збір та надання послуг та інформації на базі інформаційних та телекомунікаційних мережі.

4. Дата проведення установчих зборів: 23 березня 2000 року.

5. Розмір статутного фонду, що передбачається, 100 000 (сто тисяч) гривень.

Внески засновників до статутного фонду та форма здійснення внесків:

Фіщенко Дмитро Олексійович - 5 тисяч гривень;
Кулько Вадим Борисович -5 тисяч гривень;
Кириченко Іван Миколайович-5 тисяч гривень;
Піший Віктор Антонович-5 тисяч гривень;
Сабецький Борис Вікторович-5 тисяч гривень.

Внесок у формі сплати готівкових коштів на поточний рахунок товариства.

6. Найменування банківської установи та номер розрахункового рахунку, на який мають бути внесені початкові внески: Подільське відділення УСБ. Рахунок № 26006200002310.

7. Дані про емісію цінних паперів:
- Протокол рішення про емісію акцій №1 від 23.02.2000 р.
- Рішення прийняте зборами засновників.
- Загальна номінальна вартість на яку планується здійснити підписку 100000 (сто тисяч) гривень. Засновники підписуються на прості іменні акції у розмірі 25 % статутного фонду товариства, решта акцій розповсюджується шляхом відкритої підписки.
- Мета використання фінансових ресурсів: створення та розповсюдження рекламної продукції; редакційно-видавнича діяльність. Отримані після підписки кошти планується спрямувати: 50 000 (п'ятдесят тисяч) гривень на розповсюдження рекламної продукції, 50 000 (п'ятдесят тисяч) гривень на редакційно-видавничу діяльність.
- Кількість акцій по типах і категоріях: двісті п'ятдесят простих іменних акцій; сімсот акцій на пред'явника; п'ятдесят акцій привілейованих на пред'явника.
- Форма випуску акцій: документарна.
- Перелік засновників:

Фіщенко Дмитро Олексійович - 50 простих іменних акцій;
Кулько Вадим Борисович — 50 простих іменних акцій акцій;
Кириченко Іван Миколайович- 50 простих іменних акцій;
Піший Віктор Антонович- 50 простих іменних акцій;
Сабецький Борис Вікторович- 50 простих іменних акцій -

Власники простих іменних акцій товариства мають право на частку прибутку акціонерного товариства (дивіденди), на участь в управлінні товариством, на одержання інформації про діяльність товариства, на вихід з товариства, а також інші права, передбачені законодавством України і установчими документами товариства.
- Власники привілейованих акцій мають право на одержання прибутку у розмірі 5 % річних і не мають права брати участі в управлінні справами товариства.
- Номінальна вартість акцій: 100 грн. за одну акцію.
- Серії та порядкові номери акцій: серія - А, порядкові номери з № 1 по № 250 - прості іменні акції; серії В, порядкові номери з № 1 по № 50 - привілейовані на пред'явника; серії С порядкові номери з № 1 по № 700 на пред'явника.
- Адреса місця підписки на акції: м. Київ, вул.. Андріївська, 9.
- Дата початку підписки: 19.03.2000 р.
- Дата закінчення підписки: 21.03.2000 р.
- Запланований курс продажу акцій: за номіналом.
- Порядок підписки на акції: Відкрита підписка на акції при створенні акціонерного товариства організується засновниками. Засновники є держателями простих іменних акцій на суму 25 відсотків статутного фонду. Засновники акціонерного товариства публікують відповідно до вимог чинного законодавства інформацію про випуск акцій, зміст та порядок реєстрації якої встановлюється Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Особи, які бажають придбати акції, повинні внести на поточний рахунок 50 відсотків вартості акцій, на які вони підписалися, після чого засновники видають їм тимчасові свідоцтва про продаж відповідної кількості акцій. Після закінчення вказаного у повідомленні строку підписка припиняється. Акціонер у строки, встановлені установчими зборами, але не пізніше року після реєстрації акціонерного товариства, зобов'язаний сплатити повну вартість акцій. Акціонери отримують сертифікати акцій не пізніше 6 місяців після реєстрації випуску акцій. При несплаті протягом 3-х місяців після встановленого строку платежу акціонерне товариство має право реалізувати ці акції в порядку, встановленому статутом товариства.

Оплата акції вноситься на рахунок № 26000620002310 в Подільському відділенні УСБ.
- Емітент не користується послугами торговця цінними паперами.
- Дії, що проводяться у разі перевищення (недосягнення) рівня запланованої підписки на акції або дострокового її закінчення: якщо до вказаного у повідомленні строку закінчення підписки не вдалося покрити підпискою 60 відсотків акцій, акціонерне товариство вважається не заснованим. Особам, які підписалися на акції, повертаються внесені ними суми або інше майно не пізніш як через 30 днів. За невиконання цього зобов'язання засновники несуть солідарну відповідальність. У разі, якщо підписка на акції перевищує розмір статутного фонду, засновники можуть відхилити зайву підписку. У разі, якщо засновники не відхиляють зайву підписку, рішення про прийняття чи відмову зайвої підписки приймають установчі збори. При відмові засновниками або установчими зборами зайвої підписки внесені суми повертаються не пізніш як через 30 днів.
- Виплата дивідендів проводиться щорічно за підсумками календарного року за рішенням загальних зборів акціонерів протягом одного календарного місяця після проведення загальних зборів за адресою: м. Київ, вул. Андріївська, 9. Порядок виплати - готівкою або перерахуванням на особистий рахунок акціонера в банку. У разі неотримання акціонером дивідендів у визначений термін кошти депонуються на спеціальному рахунку товариства і можуть бути виплачені акціонеру за його заявою протягом календарного року після загальних зборів акціонерів.

Tacis

ПРИГЛАШЕНИЕ К УЧАСТИЮ В ТЕНДЕРЕ

Страна: Украина, Крым
Предмет: Поставка оборудования для Проекта «Оказание содействия в реформировании сельскохозяйственных и агропромышленных предприятий Джанкойского района Крыма»
Срок подачи заявок: До 03 апреля 2000 года
Рег. номер тендера: SCR-E/110929/C/S/UA, финансируется ЕС/программой Тасис

Описание:

Поставка четырьмя партиями сельскохозяйственного оборудования, аппаратного и программного обеспечения (ПО) ЭВМ, ПО систем бухгалтерского учета вместе с проведением курса обучения:

Партия 1:	Один трактор мощностью 65 кВт с четырьмя ведущими колесами и один комплект оборудования для механической прополки овощей
Партия 2:	Сеялка точного высева и опрыскиватель для обработки овощей открытого грунта химическими средствами
Партия 3:	Аппаратное и программное обеспечение ЭВМ
Партия 4:	ПО для ведения бухгалтерского учета и соответствующий курс обучения

К участию в тендере на равных условиях приглашаются все физические и юридические лица из стран-членов ЕС и стран-получателей содействия программы Тасис, предлагающие к поставке указанные товары и/или услуги. Все предлагаемые к поставке товары должны происходить из стран-членов ЕС или стран-получателей содействия программы Тасис.

Для получения комплекта тендерной документации следует обращаться по адресу :

Компания Agriplan Consultants b. v.
Контактные лица: г-н Й. ван дер Рит (J. van der Riet) или г-н Б. ван Гог (B. van Gogh)
P. O. Box 23055, 3001 KB Rotterdam, The Netherlands
Тел.: .31-10-2887000, факс: 31-10-2886611 e-mail: info@agriplan. nl

Заявки на участие просим направлять по этому же адресу.

Правління ВАТ «Шполаагро-промтехсервіс»

повідомляє своїх акціонерів, що Загальні збори акціонерів відбудуться 25 квітня 2000 року о 10-й годині за адресою: 20600, Черкаська область, м. Шпола, вул. Лебединська, 131, клуб ВАТ «Шполаагропромтехсервіс».

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 1999 рік та затвердження планів на 2000 рік.
2. Звіт і висновки Ревізійної комісії.
3. Звіт Спостережної ради про роботу Товариства.
4. Вирішення питання збільшення Статутного фонду.
5. Визначення форми випуску акцій.
6. Довибори члена Спостережної ради.
7. Довибори членів Правління.

Реєстрація учасників зборів з 8.00 до 9.45.

Для участі в зборах необхідно мати документ, що засвідчує особу; для представників акціонерів, крім того — доручення на право участі в зборах.

Довідки за телефонами: (04741) 5-20-59; 5-23-42; 5-21-76.

До відома акціонерів ВАТ «Укрмаш–Конверсія»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 27 квітня 2000 року о 14.00 в залі засідань за адресою: м. Київ, вул. Московська, 8 (приміщення відділу кадрів заводу «Арсенал», третій поверх).

Порядок денний:

1. Прийняття регламенту.
2. Звіт правління.
3. Звіт ревізійної комісії. Затвердження звіту і висновків ревізійної комісії.
4. Затвердження результатів діяльності ВАТ та порядку покриття збитків (розподілу прибутків).
5. Затвердження Статуту у новій редакції.
6. Затвердження положень про спостережну раду, про правління та про ревізійну комісію товариства.
7. Вибори органів управління товариства.
8. Затвердження реєстратора та форми випуску акцій товариства.

Реєстрація учасників зборів з 10 до 12 години в день скликання зборів за місцем їх проведення.

Для реєстрації акціонерам необхідно мати при собі паспорт, представникам акціонерів — паспорт і доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

З матеріалами, пов'язаними з порядком денним, можна ознайомитись за вищевказаною адресою 25 та 26 квітня 2000 року з 10.00 до 15.00, а також в день проведення зборів.

Довідки за телефоном: 8-044 290-32-94.

До уваги акціонерів ВАТ «Автотрансвторма»

У інформації річного звіту за 1998 р., опублікованій в газеті «Голос України» № 52 (2054) від 23 березня 1999 р. в «Основних фінансових показниках» у рядках № 1, № 2, № 3, № 4, № 6 було допущено помилки, а тому в графі «Показник» у рядку № 1 «Виручка» (валовий дохід) від реалізації продукції (робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору потрібно читати в графі «звітний» — 44300,00, у графі «попередній» — 302700,00; у рядку № 2 «Балансовий прибуток (збиток)» у графі «попередній» слід читати 2300,00; у рядку № 3 «Всього по активах балансу» в графі «попередній» слід читати 710800,00, в рядку № 4 «Всього зобов'язань» в графі «звітний» слід читати — 90800,00, в графі «попередній» — 100600,00; в рядку № 6 «Номінальна вартість акції» в графі «звітний» читати — 0,25, в графі «попередній» читати — 0,25.

ЗАТ «Ефект»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 22 квітня 2000 року об 11.00 у приміщенні актового залу АТ «Ефект» за адресою: м. Харків, вул. Георгіївська, 10.

Порядок денний:

1. Про результати фінансово-господарської діяльності АТ «Ефект» у 1999 р. та основні напрями роботи підприємства у 2000 р.
2. Затвердження звіту ревізійної комісії.
3. Розгляд та затвердження розподілу прибутку за 1999 р.
4. Розгляд, внесення та затверждення змін до установчих документів.
5. Вирішення питання про придбання акціонерним товариством акцій, що ним випускаються. Про зменшення статутного фонду.
6. Про випуск акцій та реєстрацію емісії.
7. Затвердження списання дебіторської заборгованості АТ, нереальної до зтягнення.
8. Відчуження будівель, які є власністю АТ «Ефект», Спільному підприємству «Тубний завод».
9. Про передачу на баланс місцевих рад житлових будинків, що перебувають на балансі АТ.
10. Визначення умов оплати праці посадових осіб АТ.

Статутний фонд Товариства зменшується на 125600 грн. у зв'язку з викупом АТ частини акцій у їх власників з метою анулювання цих акцій.

Статутний фонд Товариства після його зменшення на визначену суму становитиме 1196000 грн.

Номінальна вартість акцій Товариства не змінюється.

Для участі у зборах при собі мати документ, який посвідчує особу.

Телефон для довідок: (0572) 27-18-77.

Арбітражний суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14, порушив справу № 5-494-521/б про банкрутство науково-виробничого підприємства «Віта» (Чернівці, вул. Гузара, 2, р/рахунок 26006301825758 у Чернівецькому ГВ ПІБ, МФО 356163, ід. код. 14261431.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (61022, Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8-й подъезд), возбудил дела о банкротстве:

— ЗАО «Страховая компания» Восточная Украина» (Харьков, 61036, ул. Войкова, 1-А, р/счет 1467108 в ХОД АК АППБ «Аваль», МФО 350589, код 21266966) дело № 12176/7-74.

— ООО фирма «Гелиос» (Харьков, 61001, ул. Кирова, 1, к. 1, кв. 62, р/с 26001301191 в Государственном специализированном коммерческом банке Украины в Харьковской области, МФО 351823, код 24123820) дело № 12133/7-74.

— ЧП «Аракс» (Харьков, 61001, ул. Плехановская, 40/24, р/счет 26000301730257 в Коминтерновском отд. ХРУ ПИБ Украины, МФО 351362, код 23002007) дело № 12136/7-74.

— ООО фирма «Топаз» (Харьков, 61036, ул. Черноморская, 3, р/с 260043012219 в АКБ УСБ, МФО 351016) дело № Б-10480/7-73.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за заявою Державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 21/604-б про визнання ПП «ФЕНІКС-F» банкрутом (юридична адреса: м. Київ, вул. Зрошувальна, буд. 15), р/р № 468795 в АКБ «Правекс-Банк».

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (61022, Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8-й подъезд) возбудил дела о банкротстве:

1. Дело № 12019/7-74 ЧМП «Нептун» (Харьковская область, Изюмский район, с. Красный Оскол), код ОКПО 21253018, р/с 468227 в Изюмском отделении АК АПБ «Украина», МФО 351157.

2. Дело № 12021/7-74 ООО «Новинка» (Харьковская область, Изюм, ул. Гагарина, 1), код ОКПО 21248483, р/с 26002301760076 в Изюмском отделении АК ПИБ, МФО 351492.

3. Дело № 12017/7-74 ООО «Виктория» (Харьковская область, г. Изюм, ул. Фрунзе, 32) код ОКПО 23917787, р/с 26000301760153 в Изюмском отделении АК ПИБ, МФО 351492.

4. Дело № 12020/7-74 ФХ «Резерв» (Харьковская область, Изюмский район, с. Кунье), код ОКПО 24474978, р/с отсутствует.

5. Дело № 12069/7-74 АП «СМП-561» (Харьковская область, г. Изюм, ул. Харьковская, 56), р/с 26005301760114 в Изюмском отделении АК ПИБ, МФО 351492.

Претензии кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбітражний суд Харківської області (61022, Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) порушив справи про банкрутство:

№ 4259/7-11 — Дергачівського комбінату громадського харчування (код ЗКПО 01777860, 312040, Харківська область, м. Дергачі, вул. Петровського, 5, рахунок 35703200033000 у Дергачівському відділенні АК АПБ «Україна»);

№ 5347/7-07 — малого підприємства «Радуга» (код ЗКПО 23003294, 312220, смт Золочів, вул. Котовського, 26, поточний рахунок 26003200408001 у Золочівському відділенні АК АПБ «Україна»);

№ 6673/7-72 — фірми «Орхідея» дочірнього підприємства КСП «Дергачівське» (код ЗКПО 25178271, 312040, м. Дергачі, вул. 23 Серпня, 6а, рахунок 2600830182 у Дергачівському відділенні Ощадбанку 5903);

№ Б-7104/7-07 — Спільного виробничо-автомобільно-ремонтно-будівельного підприємства споживчої кооперації (код ЗКПО 14074737, 312024, Харківська обл., Дергачівський район, с. Подвірки, рахунок 26005301364000 в Основ'янському відділенні АК «Укрсоцбанк».

Арбітражний суд Харківської області приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Акції

Бессарабка – територія натхнення і банкнот

Понад 20 столичних художників виставили більш як 30 натюрмортів на... Бессарабському ринку. Можна і без трьох крапок, адже поняття «живопис» і «ринок» безконфліктно уживаються між собою.

Це, знаєте, за часів тотального соцарту був поширений стереотип: мистецтво і гроші — речі несумісні. А ще нас учили, що у зв'язку з таким антагонізмом справжній художник має бути гнаним і голодним. І на кшталт татуся Карло мрійливо відтягуватись перед магнетичним полотном. Усе — побрехеньки, які можна сміливо спростовувати. Суспільство потроху звикає до істини, що успішність митця визначається тим, як купують його роботи. І що гроші не заважають творчості, а, навпаки, сприяють їй.

Тож і експоновані натюрморти, здавалося, органічно вросли в буржуйську строкатість Бессарабського ринку. Організатори та ініціатори — Ігор Погорілий, Ганна Ярова та Київське відділення Спілки художників — влучили, що називається, в десятку. Бессарабку давно слід було б записати в перелік київських музеїв. Те, що там продають, мало кому по кишені: бачить око, так би мовити... Тож задум був аж ніяк не дикий: дорогий базар став уособленням взаємозв'язку високого та земного. Хоча картини, символізуючи безперечну вищість мистецтва, і розмістилися на залізних опорах над прилавками (серед авторів — Барбара Лесинська, Павло Білик, Леся Піша...).

Кинувши копирсання у підводних сутностях, журналісти стали учасниками доволі кінематографічного вернісажу. Продавці ненамальованих, однак дуже живописних тушок сперечалися: чи варто позувати перед об'єктивами? Шанувальники живопису потроху стягувалися до центрального столу з апетитними барикадами і безжалісно їх руйнували. Тут не можна було скуштувати хіба що мороженого осетра, свинячу голову і золотаву рамку. «Ой, — сором'язливо пробурмотіла одна художниця, — ікру ж не можна їсти, це позичили для композиції. Ну, нічого, нічого...». Поділяючи її переляк, до живого натюрморту підскочили двоє джигітів і з вигуками «Е—е!» вихопили з композиції свої дорогоцінні гранати. З-за прилавка на адресу представників провідних мас-медіа почулося неввічливе: «Так ето ж дікарі голодниє». «Дікарі» не ображалися на репліки тіточок, на вигляд аж ніяк не голодних. Звідки було знати наївним базарним трудівницям, що натхнення прямо пов'язане з наповненістю шлунка? І що ненагодований журналіст (так само, як і художник) наражається на небезпеку знепритомніти від голоду і не створити свій головний шедевр?

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Експоновані натюрморти, здавалося, органічно вросли в буржуйську строкатість Бессарабського ринку.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Видання

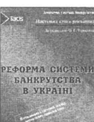
Банкрутство: не кінець, а тільки початок...

нової сторінки історії підприємства, якому «вже нічого втрачати, окрім своїх ланцюгів». А таких в Україні нині більшість. І єдиний вихід з глухого кута — цивілізоване проведення процедури банкрутства. Що дасть змогу «лежачому» підприємству отримати нового господаря, який поставить його на ноги.

Принаймні такий висновок можна зробити, прочитавши щойно видану книгу «Реформа системи банкрутства в Україні». Створене колективом авторів під редакцією Олександра Тарасенка, видання має зацікавити багатьох. Практиків — прикладами діяльності підприємств до та після реструктуризації, схемами проведення процедури банкрутства, методикою складання бізнес-планів та типовими практичними кроками в роботі ліквідатора та санатора тощо. Теоретиків — наведенням прикладів з процедури банкрутства в інших державах, зокрема в сусідній Польщі та Великій Британії. До того ж, в цьому підручнику узагальнено нормативно-правову базу України не лише з питань банкрутства, а й приватизації об'єктів державної та комунальної власності. Автори на прикладах окремих українських підприємств спробували проаналізувати причини, що ведуть до погіршання фінансового становища компаній. Загалом таку книгу добре було б мати кожному підприємцеві, який не хоче стати банкрутом.

Та шкода, що випущений цей підручник невеликим накладом — лише 5 тисяч примірників. Проте у недалекому майбутньому планується перевидання книги та створення її електронної версії в Інтернеті. Отож чекайте і читайте!

Богдан ДОВНИЧ.

Пам'ять

І покажем, що ми, браття, козацького роду...

Громада Львівщини вшанувала пам'ять двох великих українців, імена котрих стали знаковими для доби. Минуло 185 років від дня народження композитора і хорового диригента, автора гімну «Ще не вмерла Україна» Михайла Вербицького. У Яворові відбулася науково-практична конференція, в якій взяли участь і гості зі Східної України — хор імені Павла Чубинського, автора тексту, що став гімном і кодом національно-визвольних змагань.

Тими самими днями галичани вшанували великого лицаря чину — генерал-хорунжого УПА Романа Шухевича (Тараса Чупринку), з нагоди 50-річчя від дня його загибелі. У театрі імені. М. Заньковецької відбулася урочиста академія за участю ветеранів УПА, громадськості, керівників органів влади.

Учасники академії апелювали до парламентаріїв: час визнати Українську Повстанську Армію воюючою стороною, а реабілітації вона не потребує, адже лицарі чину свідомо йшли на загибель в ім'я України.

На одному з будинків по вулиці Генерала Чупринки відкрито меморіальну дошку. Міський голова Львова Василь Куйбіда нагадав у своєму виступі, що Роман Шухевич був не лише великим воїном, а й видатним державником — прем'єр-міністром підпільного уряду, і найкраще вшанування його пам'яті — розбудова незалежної України.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Минуло 185 років від дня народження композитора і хорового диригента, автора гімну «Ще не вмерла Україна» Михайла Вербицького.

Спорт

Ігри на вибування

Хокей. Розпочався третій етап чемпіонату СЄХЛ. Чвертьфінали проводяться за системою «плей-оф» до двох перемог. Київський «Сокіл» у першому матчі виграв у ХК «Київ» — 5:0 (Бобровников, 1, Зіневич, 3, Касянчук, 13, Бернацький, 50, Дідковський, 53). Сьогодні суперники проведуть повторний поєдинок на льоду Палацу профспілок на вулиці Мельникова. Початок о 18.00.

Ще один київський клуб — «Беркут» — у Мінську переміг команду «Тівалі» — 1:0 (Гоменюк, 11). Завтра кияни прийматимуть суперника вдома, на ковзанці АТЕК.

Невдача «Баварії»

Футбол. Суперники київського «Динамо» в Лізі чемпіонів провели чергові матчі в своїх чемпіонатах. Мюнхенська «Баварія» програла «Штутгарту» (0:2) на його полі. А мадридський «Реал» в гостях зіграв унічию з «Ов'єдо» — 1:1.

Міланське дербі відбулося минулої неділі. «Мілан» програв «Інтеру» — 1:2. Єдина втіха, що гол престижу на останній хвилині з пенальті забив Андрій Шевченко, який із 17 м'ячами очолює список найкращих бомбардирів серії А. На м'яч менше в активі аргентинського легіонера «Парми» Ернана Креспо.

А динамівці сьогодні вилітають до Тронхейма, де завтра проведуть черговий матч Ліги чемпіонів проти «Русенборга».

В. Б.

Правління Національного банку України висловлює глибоке співчуття директору Центрального сховища Національного банку України Чернюку Миколі Федоровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька **Федора Євдокимовича**.

Фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття народному депутату України Пасєчній Людмилі Яківні у зв'язку з тяжкою втратою —смертю її батька **Якова Яковича**.

Голос України

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34; 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311041.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0